

Časopis OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Občina
Ivančna Gorica

FERDO

Letnik LXXII, št. 1, junij 2023

Že zelo kmalu, tam za ovinkom,
nas čakata poletje in težko pričakovane POLETNE POČITNICE!

Še eno šolsko leto smo bolj ali manj uspešno pripeljali do konca. Z junijem se za nekatere izteka osnovnošolsko izobraževanje, večina pa vas jeseni napreduje v višji razred. Pred vami so dvomesečne počitnice, ki so namenjene sprostitvi in stvarem, za katere med letom niste našli časa.

V rokah držite novega Ferda, ki vabi, da ga preberete, se ob vicih nasmejete in rešite križanko. Tokratna številka ima še posebej bogat literarni kotiček.

Nujno preberite navihan ferdoskop in se modno ozavestite. Brbončicam privoščite jedi po izbranih receptih in si oglejte, kaj se priporoča v branje.

POČITNICE, DOBRODOŠLE!

Tina Orač Gornik, urednica

Feri Lainšček:
KAJ MORAŠ MED
POČITNICAMI STORITI

Šolske skrbi in stvari
moraš v predal zakleniti,
da ti ne morejo počitnic greniti,
a tudi ne pobegniti.

Nato moraš počitnicam
natančno dneve prešteti
in vsak dan moraš nekaj
hoteti, želeti, početi.

Hvala vsem,
ki sodelujete
pri nastajanju Ferda.

PRINC V MESTU

Nekoč je živel princ, ki je sanjal, da bi preplul cel ocean. Nekega dne se mu je to uresničilo. Preplul je cel ocean in prišel v mesto. Ko je prišel v mesto, je šel na tržnico. Tam je kupil meso, zelenjavo in sadje. Ko je vse to kupil, je šel poiskati hišo. Princu je bilo ime Aleks.

V stanovanju je razpakiral svoje stvari in šel počivat. Ko se je zbudil, je šel na ribarjenje. Za večerjo je jedel ribe. Ko je šel spat, je pogledal skozi okno in videl princeso Julijo. Julija je bila prijazna, lepa in pametna. Njena babica jo je naučila šivati. Zjutraj, ko se je Aleks zbudil, je šel ven in videl spet princeso Julijo, jo pozdravil ter vprašal, ali ima danes zvečer čas. Rekla mu je, da ga ima. Zvečer sta se dobila na sprehodu. Pogovarjala sta se o sanjah. Julija si želi, da bi se poročila z lepim princem. Ko sta sedela na klopi in gledala zvezde, sta se pogledala in se poljubila. Opazoval ju je zlobec, ki ni hotel, da se poročita. Naslednji dan je zlobec želel usmrtiti princa Aleksa. Zvečer je zlobec poiskal princa in mu rekel, da se bosta borila. Oba sta povlekla meč in se začela boriti. Aleks je komaj premagal zlobca. Princesa Julija je princa Aleksa, ko ga je zagledala, vprašala, kaj se mu je zgodilo. Princ ji je povedal, da se je bojeval in komaj premagal nasprotnika. Nato sta se princ Aleks in princesa Julija poljubila. Hotela sta se poročiti in imeti otroka, ki bi mu bilo ime Žiga. Kmalu zatem sta se res poročila in dobila otroka, ki sta mu dala ime Žiga.

Ko je princ Žiga odrasčal, je na tržnici videl punčko in jo vprašal, ali bi se šla skrivati. Deklica mu je rekla, da je za igro. Žiga je šel povedat staršema, da se bo igral z novo prijateljico, ki ji je bilo ime Mia. Mia je štela do 20 in zavpila Žigu, da prihaja. Žiga se je skrtil za hišo. Ko je Mia našla Žiga, so njeni starši rekli, da mora domov. Mia in Žiga sta se pozdravila in odšla vsak k sebi domov. Noči in dnevi so hitro minevali in spet je prišlo poletje. Žiga in Mia sta se skupaj potapljala. Leto so kar minevala, Žiga in Mia sta bila že odrasla. Ko so v mesto prišle barabe, da bi pokradle zlato, je moral kralj Aleks iti v boj. Naslednji dan so kralja pokopali. Kraljica je zbolela čez nekaj mesecev. Ni se počutila preveč dobro. In potem je še ona umrla. Mia in Žiga sta se zaljubila.

ŠOLA JE MOJA PRAVICA

Hoditi v šolo je moja pravica, a povsod ni tako in to je resnica.

Mnogi otroci v revščini živijo, v šolo hoditi si srčno želijo, tako pa v tovarnah mnogo otrok s trdim delom si služijo svoj skromni obrok.

V Afganistanu na oblasti so tisti, ki menijo, da fantje in punce niso isti. Medtem ko se fantje v šoli učijo, dekleta domov za štedilnik podijo.

Še hodil v šolo bom, se pridno učil, ko pa odrasel bom, se bom za pravice boril.

Fedja Baloh, 4. b

Potem sta se poročila. Dobila otroka in mu dala ime Alan. Živela sta srečno do konca svojih dni. Mogoče pa jih še vedno srečaš v kakšnem mestu ali pa v kakšnem gradu.

Filip Vogrin, 3. a

KAJ BI NAREDIL, ČE BI PADEL ZAKLAD IZ OBLAKA?

Zunaj sem se igral, ko sem opazil, da en oblakček že eno uro stoji pri miru. Opazil sem, da je iz njega nekaj padlo. Takoj sem šel pogledat. Videl sem kovanec za en evro. Zraven ni bilo nič drugega.

Naslednje jutro sem takoj pogledal na nebo in opazil tisti oblak. Z njega so deževali kovanci. Naslednji dan so padale cele skrinje zaklada. Nato je padlo nekaj svetlega. Pogledal sem, kaj je to. Opazil sem žezlo s kristalom na koncu. Na njem je pisalo, da z zamahom uniči oblakček. Vem, da je dogajanje zelo nevarno, zato sem zamahnil in oblakček je izginil, žezlo pa se je zdrobilo.

Dobil sem pravo bogastvo. Tudi nevarnosti sem se znebil. Nevarno je, če ti pade zaklad na glavo.

Žiga Jereb, 4. b

Marcel Ilar, 1. a

LEDENA SNEŽINKA

V davnih časih, daleč za devetimi gorami in devetimi vodami, je bila mala vasica. Tam sta živel najboljša prijatelja Vid in Oto.

Tisto leto je bila zelo huda zima. Bilo je veliko snega. Vid in Oto sta uživala v kepanju in sankanju. Vsaki ju je opazovala Starka Zima. Živela je na vrhu bližnje gore. Postala je nevoščljiva, ker se imata prijatelja tako dobro. Zato je naslednjo pošiljko snežink začarala. Ker je tako lepo snežilo, sta šla ven na sneg. Takrat je Vidu na glavo padla začarana snežinka. Postal je zloben in neprijazen. Z Otom se ni več igral. Oto ga je zelo pogrešal. Zlobna Starka Zima pa se je privoščljivo smejala. Nekega dne se je Oto domislil, da bi morda toplota segrela Vidovo srce. Ponoči, ko je Vid spal, ga je Oto odnesel v svojo toplo kočico. Še dodatno je zakuril v kaminu. Ko se je Vid zbudil, je bil spet prijazen.

Vid je bil vesel, da mu je pomagal zvesti prijatelj. Dobro sta se imela do konca svojih dni. Starka Zima pa je bila užaljena, zato to zimo ni bilo več snega.

Patrik Kralj, 3. a

PRAVICA

Pravica ni krivica, saj je kot prava grofica, ker na krilih leti kot ptica in diši kot prava potica.

Pravica je sinica, seveda, to je ptica. Pravica je pica, ki je dobra kot medica.

Pravica je modrica, ki jo je povzročila stopnica. Pravica je petica, ki jo kaže rokavica.

Nastja Sever, 4. b

Isabela Strojanshek, 9. b

SOVA IN MIŠKA

Predavnimi časi je bila ena sova, ki ji je bilo ime Oka, za posledek pa ima najraje miši. Dolgo nazaj se je zgodilo takole, kot piše v nadaljevanju.

Sovica Oka je bila tako utrujena, da se ni mogla niti premakniti. A ko je zagledala miš, je hitro vstala in jo začela loviti. Miška Lisa se ni predala. Lisa jo je med begom prosila, če jo preneha loviti. Oka jo je prenehala loviti. Lisa jo je hotela samo vprašati, ali bi bila njena prijateljica. Oka se ji je nasmešnila, prikimala in rekla, še nikoli je nihče ni vprašal, če bi bila njena prijateljica. Lisa in Oka sta hoteli iti na vlak, samo še priti sta morali tja. Oka je letela, zato se je Lisa spomnila, da lahko Oka na hrbtu nese Liso. Prišli sta do vlaka in videli, da je za živali prepovedan vstop, nato pa sta videli, da je tam še en vlak, kjer je bilo to dovoljeno. Hitro sta morali iti gor, drugače bi odpeljal brez njiju. Ko sta izstopili v Ivančni Gorici, sta tam videli trgovino. Kupili sta dva sendviča, dva čipsa in dve čokoladi. Ko sta pojedli, jima je ostala le ena čokolada. Vzeli sta jo za s sabo in videli drsališče. Izposodili sta si drsalke, a izposoje nista mogli plačati, zato sta plačali kar s čokolado. Oka je rabila majhne drsalke, a Lisa pa še manjše. Ko sta imeli dovolj, sta drsalke vrnil in vprašali, če je čokolada bila dobra. Nato pa sta šli na klopco, da bi se malo spočili.

Bili sta zelo veseli, da sta vse to doživeli v tem dnevu. Nato sta šli domov. Od takrat sta najboljši prijatelji.

Iris Urbas, 3. a

ČRNA KAPICA IN TRI ČRNE VILE

Za sedmimi temnimi gozdovi je živel Črna kapica, ki je imela tri črne vile. Ena je bila žaljiva vila, druga je bila nagajiva vila, tretja pa si je izmišljevala laži.

Nekega dne pa so se sprehajale skozi temni gozd in videle grad. Mislele so, da v njem živi Črna kraljica. Šle so pogledat, a nikogar ni bilo notri. Šle so še malo dlje. Videle so svetlečo sobo. Šle so pogledat in videle prijazno kraljico. Prijazna kraljica je rekla: »Želite, da vas osvobodim?« Tri vile in Črna kapica so odgovorile: »Ne!« Kraljica je zaprla vsa vrata in okna in jih osvobodila. Vile in Črna kapica so postale dobre v srcu in prijazne. Črna kapica je postala Rdeča kapica.

Vile in Rdeča kapica so kraljici pomagale najti kralja. Kralj in kraljica sta se poročila in živeli so srečno do konca svojih dni.

Žanin Šuštar Turk, 3. a

Nika Ciglar, 9. b

USTRAHAVANKA

Ta ustrahavanka je zate, ki praviš, da se ničesar ne bojiš, saj danes bo najhujše, pripravi se, da ne ponoriš.

Zvečer, ko vse že spi, zunaj pa vse šelesti, to so mali roparji ali strašni zobarji.

Polnoč bo odbila, takrat čez glavo se pokrij, nikar se ne ustraši, par živali, jaz in ti.

Kar čez glavo se pokrijem, da še česa ne odkrijem, saj ne morem misliti, da v omari gad tiči.

Ko pa slišim, da vrata se odpro, mama reče: "V šolo treba bo."

Jerneja Hribar, 9. a

LUNA IN BLEŠČEČI PAPAGAJ

Nekoč predavnimi časi je živel deklica Luna. Luna si je želela domačo žival. Nekega dne je šla na sprehod do živalskega vrta. V živalskem vrtu je videla različne živali. Luni so bili najbolj všeč papagaji. Zelo si je želela enega izmed njih.

Luna se je odločila, da gre v zavetišče za živali po papagaja. Na poti pa je zagledala čarobnega papagaja. Papagaj je imel velik bleščeč rep, na kljunu je imel bleščeče bisere in čarobno žareče oči. Luna je ob pogledu nanj kar obstala. Niti pomežiknila ni. Papagaj je odletel z drevesa in Luna mu je sledila. Odletel je na skalo poleg jezera. Luna ga je dohitela. Papagaj je zažarel in ji povedal, da je čaroben. Povedal ji je, da je bil nekoč človek kot ona in da ga je začarala čarovnica. Čarovnica je s pomočjo njegovih peres delala zlobne uroke in napore. »Če me bo čarovnica ujela in izrekla poseben urok, ne bom nikoli več človek,« je rekel. Luna se je odločila, da mu bo pomagala. Da sta premagala urok, sta morala do limoninega grma, kjer sta nabrala čarobne limone. Nato sta jih spremenili v sok in dodala edinstven bleščeč mavričen feferon, ki sta ga dobila le v kristalni jami čarovnice. Ta pa je bila zelo zastražena. Ko sta nabrala limone, sta se odločila, da je šla Luna k čarovnici po feferon. Luna je šla ponoči na drugo stran države v kristalno jamo. Ko je prišla, je zaslišala: »HA! HA! HA!« Ugotovila je, da je to čarovnica. Luna je hitro zgrabila feferon in pobegnila iz jame, da je čarovnica ni ujela. Ker sta imela s papagajem vse potrebne sestavine, sta naredila čarobni napoj.

Papagaj je želel popiti napoj, takrat pa je prišla čarovnica in ga ugrabila. Zletel je do najbližje jame, kjer je skoraj izrekla urok, da papagaj ne bi postal človek. Luna mu je zadnji hip v usta zlila napoj, ki sta ga pripravila. Papagaj se je v trenutku spremenil v človeka, čarovnica pa se je spremenila v prah in veter jo je odnesel daleč stran. Luna šele takrat je ugotovila, da je papagaj v resnici princ, ki se ji je zahvalil za pomoč in jo poljubil na lice. Skupaj sta se poročila in živela srečno do konca svojih dni.

Laura Pajek, 3. a

ČAROVNIŠKA PRINCESA

Nekoč predavnimi časi je živel čarovnica. Ime ji je bilo Leja. Nekega dne je prišel 7-glavi zmaj. Čarovnica ga je želela začarati, ampak je izrekla napačen urok. Palčka ji je padla in začarala je čarovnico, da se je spremenila v princeso.

7-glavi zmaj se je ustrašil in zbežal. Kamor je šla, so jo želele druge čarovnice začarati. Šla je k ribniku. Iz njega je skočila žaba. Čarovnica je povedala, kaj se zgodilo. Pozneje je prišel 7-glavi zmaj. Žaba je našla še eno palčko. Rekla je: »Hokus pokus, sim sala bim.« Čarovnica se je spremenila nazaj. Dobila je nazaj metlo, palčko in klobuk.

Metla je bila zlomljena, čarovnica jo je popravila. Skupaj sta odletela in živela srečno do konca svojih dni.

Megi Miklavčič, 3. a

Alja Šraj, 6. a

KOPRIVE

Nekoč predavnimi časi sta živel kralj in kraljica, s prelepim gradom. Veliko časa sta čakala, da bosta dobila hčerko. In sta jo dobila. Ob rojstvu sta naredila veliko gostijo. Povabila sta vile, čarovnice in škrate. A eno čarovnico sta pozabila povabiti. Ko je izvedela za gostijo in prišla tja, je bila zelo jezna. Ko je prišla do deklice, ji je rekla: »Ko boš stara 18 let, se boš spekla v koprivah in umrla.« Vila pa je rekla, da ne bo umrla, ampak da bo zaspala za večno in da jo bo samo poljub pravega princa prebudil. Nato je kralj ukazal, da odstranijo vse koprive iz kraljevine. A ko je deklica bila stara 18 let, se je odpravila na sprehod v gozd in se spekla v koprivah ter zaspala. Po nekaj dneh je prišel princ in našel princeso. Spomnil se je vile in čarovnice. Poljubil je princeso in ta se je zbudila. Poročila sta se in živela srečno do konca svojih dni.

Klara Savšek, 3. a

SLADKE PRAVICE

Pravica je res prava ptica, pravica je slastna kot potica in jo ima vsak človek na tem svetu.

Pravica je res za vsakega človeka prava, saj jo imamo vsi radi, ker je tako zelo taprava.

Ljudje na tem svetu imajo vsi pravice do sebe in tudi do pice, saj je tako slastna, da jo bo vsi jedli.

Lučka Koritnik, 4. b

SNEŽNA VILA

Predavnimi časi je živel vila. Bila je zelo žalostna. Po njenih lich so smeraj tekle solze.

Nekega dne se je zbudila z zaledenim obrazom. Bila je tako zaledenela, da se še premakniti ni mogla. Klicala je svoje prijatelje, vendar je nihče ni slišal. Mimo sobe je prišel en pajek. Pogledal je pod vrata in zagledal je ledeno vilo. Vila še nikoli ni bila tako vesela. Na obrazu se ji je narisal širok nasmeh. Ves led se je kar naenkrat stopil. Od tistega trenutka naprej je bila vila vedno nasmejana.

Vila je ugotovila, da nasmeh raztopi še tako debel led. Za sedmimi gorami je živel srečno do konca svojih dni.

Živa Ferenčak, 3. a

Tia Sinic, 8. b

ŠIMEN IN MINA

Predavnimi časi sta v velikem mestu živila starša z otrokoma. Mama je bila šivilja, oče pa čevljar. Bili so premožna družina. Njihov dom je bila vila. Šimen in Mina sta se učila v mestni šoli. Bila sta pridna učenca.

Nekega večera sta se starša ob kaminu pogovarjala, da bosta zaradi veliko dela otroka poslala k sosedu Jeri. Otroka sta slišala za načrt. Šimen ni mogel spati, ker ga je skrbelo, kako bo pri sosedu Jeri. Jera je bila stara, stroga gospa, ki je bila nekoč učiteljica. Naslednji dan, ko sta starša pospremila otroka v šolo, sta med potjo razložila, da se po pouku nemudoma odpravita k teti Jeri. Otroka se nista upirala. Mama je dodala, da ju zvečer pride iskat oče. Ko je prišel čas po koncu pouka, sta se Šimen in Mina dogovorila, da obideta mesto in se nato do mraka vrmeta kar sama domov. Kaj kmalu sta prišla na trg, kjer je bilo sedem čudovitih stojnic. Zanju je bil ta del mesta nepoznan. Naletela sta na pisano stojnico, ki je bila videti kot hiška. Presenečena sta bila nad lepoto hiške. Kmalu sta odkrila, da so njena vrata narejena iz čokolade, stene iz piškotov, streha iz marcipana, okna pa iz prosojnega sladkorja. Ograja okrog hiške pa je bila iz pisanih lizik. Kako slastno! Šimen in Mina sta jedla, kot že dva dni ne bi nič. Nista mogla kaj, da ne bi hiške tu in tam poskusila. Drobec strešnika, kosček okna, vogal hiše in ograje. Ko sta tako uživala v prigrizku, je iz hiške stopila prijetna starka. Slišala je, da po hiši čudno škreblija. Jo glodajo miši ali zajec? Ko je zagledala otroka, ju je povabila v hiško. Šimen in Mina se nista upirala. Najedla sta se odličnih palačink in pila vročo čokolado s smetano in penicami. Od vsega sladkorja sta bila kar utrujena in sta malo zadremala. Toda naslednji trenutek se Šimen predrami in ugotovi, da se zunaj mrači. Za roko pokuka Mino in pravi, da bosta morala oditi. Prijetna gospa pa je v trenutku postala zlobna čarovnica. Zaprla je vrata in ju ni spustila ven. Otroka sta se prestrašila. Šimen je prosil, naj ju spusti, saj morata domov. Čarovnica pa je od njiju zahtevala, da sladko malico odslužita. Otroka sta bila ujetnika krute čarovnice, brez upanja, da bi se še kdaj vrnila domov. Mina je morala delati najtežja hišna opravila. Šimen pa je zakuril v peči. Deklica, ki ji je v glavo šinila pogumna zamisel, je prosila čarov-

nico, naj ji pokaže, kako se pomije ono na strehi. Mina je nemudoma zaprla okno za seboj in čarovnico pustila na strehi. Mina je pohitela po brata Šimena. Žepe sta si napolnila s sladkimi dragulji in zbežala. V mestu je bila že trdna tema. Tu in tam je brlela meščanska luč. Hitela sta proti domu. Pred hišo sta ju že čakala starša, ki jima je bilo žal, da sta otroka dala na drugo mesto za delom.

Starša odtlej nikoli več nista dela postavila pred otroka. Ob večerih so brali pravljice, igrali družabne igre in se sladkali z vročo čokolado, posuto s sladkimi draguljčki, ki jih ni nikoli zmanjkalo. Tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Pina Maučec, 3. a

Neja Glogovšek, 6. b

KLARINA INDIJA KOROMANDIJA

Tam v Indiji, Koromandiji, tam dežuje res zlato, tam v Indiji, Koromandiji, tam je res vse lepo.

Tam v Indiji, Koromandiji, tam teče čokoladni slap in ni konca in ni konca, tam ga pije res vsak.

Tam v Indiji, Koromandiji, tam ti ptički pojejo, tam v Indiji, Koromandiji, se naloge same delajo.

Tja v Indijo, Koromandijo, zdaj vsi hitijo, tam v Indiji, Koromandiji, vsi srečno res živijo.

Indija, Koromandija, to je en velik hec, za ene je to v sanjah, za druge pa res zares.

Klara Savšek, 3. a

Daša Fajdiga, 7. b

RIBICA ZALA

Nekoč je živela ribica Zala. Bila je vijolične barve in imela je srebrn rep. Nekoč jo je z družino napadel morski pes! Ločila se je od ostalih rib. V strahu pred morskim psom je, ne da bi vedela, zaplavala v nenavadno jamo. Začudeno je opazovala vse stvari in živali, ki jih še ni nikoli videla. To so bile svetleče se alge, utripajoče meduze in leteče rože. Nenadoma je zaslišala grozen bam, bam, bam. Zvok se je vse bolj bližal. Zbežala je ven iz jame. Za njo pa je priplavala hobotnica Minka. Zala se je hitro skrila za kamen.

»Živijo,« je rekla Minka in prijazno pogledala Zalo. »Bi bila moja prijateljica?« je vprašala Minka. Zala je veselo pokimala. Minka je rekla, da pozna pot do Zalinih staršev, saj je prepotovala cel ocean. Ko sta prispele, je Zala zaplavala k staršem v objem. Minka in Zala sta danes še vedno prijateljici.

Špela Vocovnik, 3. b

Ronja Dežman, 4. b

Mija Poljšak, 4. a

Taja Dremelj, 4. b

KAJ JE TO ŠKODA

Škoda, da so izumili stroge starše, tete in mame. Škoda, da za otroke uboge veljajo prepovedi same. Škoda, da sama pravila veljajo. Škoda, da sploh šola obstaja. Škoda, da se avtodom sam ne pelja. Škoda, da postaja ne laja. Škoda, da se denar ne prodaja. Škoda je ena velika škoda. A najbolj škoda, da od vzhoda pa do zahoda, nihče ne razume, kaj je to škoda!

Ines Zupančič, 3. b

PISMO FRANCETU PREŠERNU

Dragi dr. France Prešeren!

Ah, Prešeren, le kje naj začnem ...

V šoli pri pouku slovenščine učiteljice vedno znova izgovarjajo tvoje ime in kaj pomembnega si storil za naš narod. Stavim, da prav vsi poznamo odgovor na vprašanje: »Kdo je bil France Prešeren?« Tudi tisti najmlajši, ki te šele začnajo spoznavati. Zdi se mi, da je poznavanje naše zgodovine pomembno. Ne le tiste o vojnah, ki so potekale na našem ozemlju, ampak tudi o zgodovini našega jezika, pisave in pomembnih osebah.

Če bi mi pred enim mesecem dejal, naj analiziram tvojo pesem Glosa, bi se najverjetneje ustavilo že pri naslovu. Toliko metafor, stopic, rim in drugih zahtevnih in še kako zelo pomembnih stvari je v tvojih pesmih. Ti si jih z največjo lahkoto, kot da so poštevanka, zapisoval in z njimi ustvarjal. Ravno zato si eden najbolj cenjenih in spoštovanih pesnikov na Slovenskem. Koliko je čustev in bolečin, ki si jih imel v sebi in si jih dan za dnem doživljal čisto sam. Prelival si jih v svoje pesmi. Nisi se mogel zaupati nikomur. Večji del navdih so ti bile ženske, še posebej Primičeva Julija. Skoraj da ni tvoje pesmi, ki ne bi opevala ljubezni, pa naj bo to ljubezen do tvoje domovine, tvojega poklica, tvoje drage ali pa ljubezen med izmišljenima likoma.

Dal si nam različne pesniške oblike, kot so gazela in glosa, slovensko poezijo pa si povzdignil na evropsko raven. Vsi, ne samo slovenski narod, poznamo tvoje ime in kaj vse si storil za poezijo, tako slovensko kot svetovno. Lahko smo srečni, da imamo čast občudovati in slaviti tako velikega pesnika, kot si ti.

Rada si postavljam izzive, a mislim, da vsakdo, ki se loti tvojih pesmi, kaj kmalu spozna, da to niso otroške pesmice ali uganke. Temveč so to pesmi, ki so sestavljene premišljeno, kjer je vsaka beseda na mestu. Pri tem moraš biti vztrajen in imeti kar nekaj znanja s področja književnosti in jezika, da jih razvozlaš. Samo predstavljamo si lahko, kakšen mojster moraš biti, da napišeš en sam sonet, glosa ali gazelo. Glosa je stalna pesniška oblika, ki izhaja iz španske književnosti. Na začetku je kvartina ali štirivrstičnica, ki jo imenujemo geslo ali motto.

Temu sledijo štiri decime ali desetvrstičnice. Posamezni verzi motta so zapisani kot deseti oziroma zadnji v decimah. Tema glose je običajno pesniški poklic oziroma poezija. Ne morem niti mimo Zdravljice in tega, kako umetniško si zapisal kitice v obliki čaše ali keliha. Ne želiš svobode le slovenskemu narodu, ampak vsem narodom po svetu. Še posebej je za nas pomembna sedma kitica Zdravljice, saj je naša himna.

Mislim, da je pomembno, da ves slovenski narod ve, kdo je France Prešeren. Beremo tvoje pesmi, se jih trudimo razvozlati, razumeti, jih občudujemo, se o njih pogovarjamo in si tudi sami upamo zastaviti izziv ter napisati kakšno pesem. Pri tem poskušamo vključiti vse, kar si v svoje pesmi vključil ti, pa čeprav so naše krajše. Šele ko vidimo, koliko truda je pesnik vložil v svoja dela, ga začnemo ceniti.

Bralka tvojih pesmi Jerneja Hribar, 9. a

Alja Bregar, 2. b

ŽIVLJENJE

Življenje je pusto, če si osamljen. Življenje je roža, ki cveti. V življenju ne moreš biti napačen, saj življenje v tebi živi.

Življenje je knjiga polna poglavij, saj življenje je napisano kot scenarij.

Življenje je za vse ljudi največja beseda. Življenje je največje bogastvo sveta, ker življenje je največ, kar človek ima.

Nany Urbas, 7. a

Neja Šinkovec, 2. a

Mia Križman, 5. a

Lenart Hobič, 5. b

MEDVED S ČAROBNO KREMO

Nekoč predavnimi časi je medved delal v tovarni s kremo. Tam je mešal in delal kremo. Nekega dne je prišel prašič s čarobno klobaso in jo vrgel v kremo. Medved je klobaso zmešal s kremo in jo nato kupil.

Ko je prišel domov, je na njegovega sestanovca zajca padel kavč. Ker ga je zelo bolelo, ga je medved namazal s to čudežno kremo in zajec se je v trenutku pozdravil. Ker je zajcu krema zelo dišala, jo je kar malo pojedel. Postal je čudežno leteči zajec. Tako se je pozdravil in postal leteči zajec.

Kasneje je do medveda prišel tudi volk. Tudi na volka je nekaj padlo in ga je zelo bolelo. Tudi volka je medved namazal s čudežno kremo in se je takoj pozdravil. Volk je tudi pojedel malo kreme in dobil neuničljivo moč in odšel domov.

Nato je prišel dinosaver, ki je hotel pojesti zajca. Leteči zajec in neuničljivi volk sta premagala dinosavra in ga zaprla v zapor.

Na koncu so vsi živeli srečno do konca svojih dni.

Gal Rojec, 3. b

Julija Koritnik, 6. a

LJUBEZEN

Kaj sploh je ljubezen? Je mogoče nekaj, kar vključuje bolezen?

Lahko, da je ljubezen plesen, ob kateri nisi trezen.

Lahko, da si ji hvaležen, a včasih nanjo tudi jezen.

Saj ljubezen je bolezen, ob kateri boš včasih jezen, a zanjo boš vedno na koncu hvaležen.

Eva Dolničar, 7. a

LOVEC ANŽE

Nekoč je bila za devetimi gorami in tremi vodami majhna vas, ki so ji rekli Polževa dolina. V Polževi dolini so živeli majhni ljudje. Med njimi je bil tudi lovec Anže, ki je imel veliko puško. Puška je bila napolnjena z naboji iz kamna. Vsak večer se je odpravil na lov. Nekega večera, ko je bila gosta megla, se je lovec Anže odpravil na lov v gozd nesramnih zverin. Poglavar zverin pa je bil velikan Bajsi. Na poti je srečal zlobno lisico, zajca in veliko drugih zverin. Med potjo je prebrodil tudi nekaj pasti, kot so mreža, padajoči orehi in lava. Prišel je do velikana, ki je jedel tudi svoje služabnike. Anže je streljal na velikana, ampak velikan se ni razjezil na Anžeta. Velikan je rekel Anžetu, če sta lahko prijatelja in Anže se je strinjal. Skupaj sta srečno živela do konca svojih dni.

Ožbej Kastelic, 3. b

MOJA DRUŽINA

V moji družini se imamo radi. Delimo si skrivnosti, radi jemo, poljemo in plešemo. Skupaj se igramo, se pogovarjamo in seveda včasih tudi pregovarjamo, ampak to pomeni vsebeseda družina.

Ni vse zmeraj lepo, vendar to ne pomeni, da je vedno vse grdo. Moja družina je ena in edina, na planetu moja najljubša celina.

Aneja Stopar Pajek, 7. a

Taja Starič, 5. a

ZGODILO SE JE V ŠOLI

Nekega dne smo z mojimi sošolci odšli na Gradišče peš. Ko smo prispeli na vrh, smo tam pomalicali, pojedli malce bonbončkov in se poigrali. Igrali smo se na gugalnicah, malo plezali in imeli smo tudi skriti zaklad.

Tista skupina, ki je zaklad prva našla, je dobila za nagrado bonbone in čokolado, ki so si jih razdelili, malo pa smo jih dobili tudi ostali. Potem smo se še malo igrali igre, ki smo se jih hoteli, kdor je moral, je še odšel na stranišče. Ko smo prišli iz stranišča, nas je učiteljica prešela, nato smo se odpravili v dolino. Hodili smo in hodili, pot nazaj pa se je vlekla. Kar naenkrat pa je moja sošolka Pia, ki je tudi moja najboljša prijateljica, hudo padla po tleh, ker ji je zdrsnilo. Stekla sem do nje in videla, da ima zelo grdo rano na kolenu in na čelu, zelo me je zaskrbelo zanj. Naslednji dan Pie ni bilo v šolo. Zaradi šivane rane je manjkala

še cel teden v šoli, ko pa se je vrnila v šolo, je imela še vedno povito koleno in obliž na čelu. Rekla je, da rana še vedno izgleda grozno, ampak, da se počuti že bolje. No, kakorkoli že, vsi smo je bili veseli, da se je vrnila nazaj med nas v šolo.

Pia pa se je po dveh tednih zopet udarila v čelo na isto mesto. Uboga Pia! Bolelo jo je vse bolj in bolj, zato so jo odpeljali k zdravniku. Zopet je naslednji dan prišla z novim povojem, zelo se mi je zasmilila. Ko smo dobili malico, je Pia postalo zelo slabo, zato je učiteljica poklicala njene starše, da jo pridejo iskat. Ponovno so jo odpeljali k zdravniku. Zdravnik pa je rekel, da Pia potrebuje počitek zaradi udarca v glavo. Pia je ostala doma vse do odstranitve šivov, jaz pa sem ji vestno pošiljala naloge in novice iz šole. Ko se je vrnila v šolo, je imela samo še brazgotino. Kmalu so nastopile spomladanske počitnice in Pia je odšla z družino na potovanje. Upam, da se je imela lepo.

Pia je na srečo in na moje veselje prišla nazaj nepoškodovana, skrbelo me je, da bi se ji zopet kaj pripetilo.

Tinkara Bradač, 5. b

MESTNA IN PODEŽELSKA MAČKA (BASEN)

Na lepo poletno jutro je podeželska mačka na obisk povabila svojo mestno prijateljico. Ker je ta mačka živela na kmetiji, je večinoma jedla, kar je ulovila, zato je prijateljico povabila v hlev, kjer je bilo shranjeno seno, da bi lovili. Mestna mačka pa je jedla samo mačje brikete in konzerve, zato ni nič ulovila, medtem ko je podeželska ulovila kar dve miši. Ker mestni mački ni bilo všeč na podeželju, je svoji prijateljici rekla: »Žal se tukaj ne počutim dobro, zato pridi z menoj, da ti še jaz razkažem svoj dom, kjer je zelo lepo.« Odpeljala jo je v mesto, kjer sta jedli same slastne dobrote. Ker pa se podeželska mačka med tako množico ljudi ni počutila dobro, je svoji prijateljici rekla: »Žal se jaz tukaj ne počutim dobro, zato moram zdaj oditi, upam, da se vidiva še kdaj. Nasvidenje!« In tako je podeželska mačka odšla na kmetijo, kjer se je počutila lepo in ni imela grdih občutkov.

Lana Pevec, 7. a

PRAVA PESEM

Prava pesem je kot mama. Prava pesem je kot mama, ker rad poslušam njeno govorjenje. Prava pesem je, ko se prijatelji razumejo.

Prava pesem je, ko poslušáš glasbo in plešeš na zabavi, prava pesem je, ko se z družino igraš družabne igre in se z njimi pogovarjaš.

Prava pesem je, ko si miren in si na morju in poslušáš valove, prava pesem je, ko vidiš svojo simpatijo in se ji približaš.

Prava pesem je, ko imaš rožnata očala in se ti vse zdi lepo. Prava pesem je, ko ugotoviš, da ti je nekdo všeč.

Tomaž Bijec, 7. a

LORI

To je Lori, mali poni. Ona rada se igra, ona skače sem in tja, ona rada s travo se igra.

Tinkara Mandelj, 2. b

ČEŠNJA JESENI

Češnji mrzlo postane, poletna obleka ji več ne pristane. Hitro prijateljici sporoči, da obleko novo ji naroči.

Ta že v trgovino odhiti, novo obleko poiskati ji. Tam jo ves dan je iskala, etikete gledala in jih brala.

Nekatere so predrage, druge za poletje prave, tretje neprijetne, zadnje pa ne prav lepe.

Tako je češnja brez obleke ostala, celo zimo v poletni bo ostala. Čakala bo na toplo sonce, da jo pogreje na vse konce.

Marija Berčon, Larisa Dremelj, 5. a

ZGODILO SE JE V ŠOLI

Zgodilo se je pred letom dni. Bila sem v šoli in smo se zabavali in zunaj je padal sneg. Komaj smo čakali, da bomo lahko odšli ven. Vendar se je to zgodilo šele v podaljšanem bivanju.

Končali smo pouk in se odpravili v podaljšano bivanje. Učiteljica je rekla, naj se postavimo v kolono, ker gremo ven. Vsi smo se postavili, tudi tretješolci, ki so nam predlagali, da se gremo kepat. S sošolkami smo se strinjale s tem predlogom in se odšli kepat. Zelo smo se zabavali, dokler fantje niso začeli metati ledenke. S sošolkami smo jim opozorile, naj prenehajo, vendar niso hoteli. Kepali so nas, dokler ni meni ledenka priletela v nos. Hitro sem stekla na stranišče in si sprala kri z ustnice, vendar mi je še vedno tekla iz nosu. Za mano so stekle sošolke, ki so poklicale učiteljico. Učiteljica ni vedela, kaj naj stori in je poklicala podravnatelja, ki mi je pomagal postaviti kri. Rekel mi je, da si dam brisačke na nos in naj nagnem glavo naprej. Ko sem to naredila, mi je kri začela malo manj teči, vse manj in manj. Končno je nehala teči. Fant, ki sta to naredila, sta se nam opravičila. Sprejele smo opravičilo in se odšli igrati nekaj drugega. S sošolkami smo se igrale štiri v vrsto, fantje so se igrali monopoli. Še dobro, da mi je nehala teči kri. Zelo sem hvaležna sošolkam, učiteljici in podravnatelju.

Ta dogodek nikoli ne bomo pozabile, saj je to največja poškodba, katere se mi je zgodila v šoli.

Amina Jakupović, 5. b

Mia Petojevič, 3. b

Tinkara Langus, 9. a

ZGODILO SE JE V ŠOLI

Zgodilo se je v šoli med rekreativnim odmorom. Ta nesreča se je zgodila nepremišljeno. Dan je potekal takole.

Zgodaj zjutraj sem se prebudila. Pripravila sem si zajtrk, pozajtrkovala, si umila zobe in se oblekla. Malo pred sedmo uro sva se s sosedo oz. prijateljico odpravili na avtobus. Ko sva prispeli v šolo, sva odšli vsaka v svoj razred. Tam sva si pripravili zvezke in učna ura se je začela.

Prvi dve uri sta šli kot po maslu. Med odmorom smo počeli razne stvari: se igrali, tekali po razredu in odšli v knjižnico. Izposodili smo si knjige in malo posedeli. Zvonec je začel zvoniti in odšli smo v razred. Tako kot vedno je bila dobra malica in zatem smo odšli ven. Nekaj časa smo se lepo, prijetno igrali. Na poti k meni pa je bila moja nesreča.

Igrali smo se, kdo skoči z višje stopnice. Jaz sem skočila kar iz sedme stopnice. Uspelo mi je, ampak ko sem pristala, sem z desno nogo narobe stopila. Potem so ostali urno stekli na igrišče, jaz pa zelo počasi, saj hitreje nisem mogla. Bilo mi je hudo. Od bolečine sem malo zajokala. Amina, ki je moja prijateljica, se je igrala. Kmalu potem pa je stopila do mene in me potolažila. Pomagala mi je tudi oditi do učilnice. Tam sem za nesrečo povedala učiteljici. Ona je takoj ukrepala. Vprašala me je, ali naj ona pokliče moje starše. Odgovorila sem ji, da imam telefon s seboj in da bom sama opravila klic. Poklicala sem babi, saj sem vedela, da je doma. Ravno tisti trenutek je bil pri njej Benjamin, tetin mož, ki je zaposlen na Urgenci v Ljubljani. Poslovila sem se od sošolcev in odšla. Prišel me je iskat in takoj sva odšla v Ljubljano.

Na parkirišču me je napotil iz avta, da je lahko parkiral. Zatem sva odšla v bolnišnico. Po stopnicah sem težko prišla. Pomagal mi je in na srečo v čakalnici ni bilo vrste. Slikal mi je desni gleženj. In res, zvila sem si ga! Za domov mi je dal par povojev in že na začetku sem si povila nogo. Pred bolnišnico sta me čakala dedi in oči, ki sta ravno odhajala iz službe. Dolgo časa smo se peljali domov. Ko smo prispeli, me je babi »pocrkljala«. Rekla mi je: »Joj, joj, joj Niki, zakaj si skočila?« Jaz pa še sama nisem vedela, kaj naj odgovorim.

Tisti dan je bil slab in dober. Slab zato, ker sem si zvila gleženj, dober pa, ker mi ni bilo treba delati. Imela sem prost dan. Edino, kar me je skrbelo, je bilo to, da sem mislila, da v šoli v naravi ne bom mogla plavati. Vse se je posrečilo. Celo zlatega delfinčka sem osvojila. Bilo je zelo lepo.

Bolečine od zvina v gležnju čutim še danes. Večinoma pri teku. In res upam, da se to ne bo ponovilo.

Nika Oštir Verčič, 5. b

Filip Vogrin, 3. a

NESREČEN SLUČAJ PRI ŠPORTU

Nek petek, ko sem končal pouk, sem izvedel, da grem do mojega najboljšega prijatelja Maksimiliana in oči me je odpeljal v Ljubljano. Tako nestrpnost sem čakal, da sem se tresel od veselja.

Ko sem potrkal na vrata, me je lepo vljudno pozdravil Maksimilian in rekel, da naj vstopim. Sicer je dišalo po sveži domači solati in kranjski klobasi z zeljem. Usedel sem se in začel jesti dišeče jedi. Po kosilu sva počivala in zatem sva se odpravila s kolesi do BMX proge.

Tam me je naučil različne »trike« s kolesom. Ko sva bila že izmučena, sva prevozila še zadnji krog po BMX prog. Takrat pa nisem bil dovolj pozoren in sem zapeljal na storž. Nenadoma sem začutil velik pritisk v krmilu, zatem sem pritisnil na pedala. Že tisti trenutek nisem imel ravnotežja. Hitro sem pritisnil na sprednjo zavoro. Hotel sem zadržati položaj, vendar mi ni uspelo. Zato se mi je krmilo obrnilo za 360° in me močno udarilo v trebuh. Takrat sem priletel na tla s kolesom. Maksimilian mi je pomagal vstati.

Skupaj sva odšla peš ob robu pločnika do doma. Ko sva prispela domov, mi je začelo krvaveti koleno. Nato mi je Maksimilian pomagal dati obliž na rano.

Tisti dan je bil »krvavo boleč« in to sem si zapomnil še do danes. Lahko bi mu rekel nesrečen slučaj pri športu. Iz te izkušnje sem se naučil, da če nisi previden, te lahko kakršenkoli »storžek« prevrne. Vseeno jaz nisem kaskader, kaskaderka je Babica v supergah.

Tristan Amon, 5. b

NESREČEN SLUČAJ PRI ŠPORTU

Zgodilo se je nekega dne, ko sem doma razmišljal, kaj naj počnem. Nisem vedel, naj gledam TV, se igram z bratcem, naj pomagam staršem ... Nato pa mi je prišlo na misel nekaj, za kar sem bil takoj za. To je bila ideja, da bi odšel kolesarit. Mami sem vprašal za dovoljenje in mi je dovolila. Nato pa sem se odpravil. Tako se začel moja dogodivščina.

Seveda mi je bratec sledil. Namen sva imela priti do prijatelja Davida, ki živi ne daleč od motokros proge. Tako sva se končno začela premikati. Sprva sva prišla do gozda, za katerim živi. In kar naenkrat sva si zaželela domov. Čeprav bi lahko odšla po navadni poti nazaj, sva ubrala gozdno pot. Matevžu (bratu) sem naročil, naj gre naprej, kajti on je bil peš, jaz pa sem nameraval voziti adrenalinsko, ker sem pot že dobro poznal. Ko se mi je zdela, da je dovolj daleč, sem se začel počasi premikati. Prvih nekaj skal mi je uspelo kar dobro prevoziti. Ko pa sem prišel do največje skale, sem jo poskusil preskočiti. A videl sem samo še to, kako sem s kolesom poletel čez skalo. Kolena sem imel čisto potolčena in zelo so me bolela, pa še kolo je pristalo na meni. Zraven sebe sem imel podrti sušico in nekako sem se »spravil« pokonci in poklical Matevža. Prišel mi je pomagat. Malo sva se pogovarjala, kaj se mi je pripetilo. Ko sem si opomogel, sva se hotela odpraviti nazaj domov. A »povrh« vsega se mi je zlomil še pedal na kolesu. Zato sem polomljen pedal potisnil v žep in se povzpela na kolo. Ker je bila pot navzdol, sem se lahko samo v miru spustil.

Doma sem staršem povedal za mojo dogodivščino in vprašala sta me, če sem sedaj bolje. Odgovoril sem jima, da sem sedaj že v redu. Ta poškodba mi je povzročala težave tudi v šoli. Če sem padel na kolena, so zelo bolela. Če mi kdo ne verjame, naj vpraša mojega brata, starše, sošolce ali pa prijatelje. Lahko pa tudi učiteljico.

Vid Likar, 5. b

Oton Pečan, 1. T

NESREČEN SLUČAJ PRI ŠPORTU

Med poletnimi ali prvomajskimi počitnicami gremo zelo radi na planino Konjščico. Prejšnje leto pa smo šli tja za zimske počitnice.

Vsi smo se veselili tega izleta, midva z Lambertom najbolj. Oči nama je namreč povedal, da je pozimi tam toliko snega, da se lahko sankas s strehe koče. Tako smo pripravili nahrbtnike, vzeli sankaske lopate in se odpravili proti gondoli za Veliko planino.

Tako se je začel naš mali podvig. Najprej smo se z Velike planine odpravili po poti za planino Konjščico. Ker je bila pot shojena, nam ni bilo težko, a ko je mene malo zaneslo s poti, sem se ugreznil prav do pasu. Kmalu mi je z malo pomoči uspelo priti ven. Ko smo prišli do planine, sem se, ne da bi se zavedal, proti koči odpravil naravnost po zmrznjenem jezercu. Pokrival ga je namreč sneg. Jaz sem se pa čudil, ker niso šli za mano in so me debelo gledali.

Končno smo prišli na naš cilj. Ker je bil že večer, smo šli kar takoj spat. Takoj naslednji dan sva se z Lambertom odpravila sankat. Najprej sva se sankala po zmrznjenem pobočju. Ko sva se tega naveličala, sva se odpravila proti koči. Naenkrat mi je spodrsnilo in zvalil sem se v orjaško vrtačo. Kolikor hitro so mi dopuščali refleksi, sem sankassko lopato vtaknil med noge in se nekako odsankal navzdol. Kmalu se je privabil še Lambert.

Obupana sva iskala izhod. Celo po malce položnejših skalah sva poskusila splezati. Nazadnje mi je le uspelo narediti zasilno potko, da sva lahko splezala ven.

Tega dogodka se še zdaj spominjam. Še posebej zato, ker naju je oči kasneje posnel. Upam, da gremo pozimi še kdaj na planino Konjščico. Če želite videti video, mi to preprosto povejte, pa ga vam bom dal na Teamse.

Lenart Hobič, 5. b

Ula Vegelj, 1. b

NESREČEN SLUČAJ PRI ŠPORTU

Zgodilo se je med zimskimi počitnicami. Mami je prišla iz službe in začela kuhati kosilo, ko je pozvonilo. Mami je odšla pogledat, kdo je. Bila je moja teta Tina. Prinesla je smuči, smučarske čevlje in smučarske palice. Razložila je, da so jim smuči premajhne in če želimo, jih lahko vzamemo. Mami je bila takoj za.

Ko mi je mami to povedala, sem se zelo razveselila, saj še nikoli nisem smučala in sem hotela poskusiti. A nihče v naši družini še ni smučal. Potem sem se spomnila, da je bila moja sestra Pija v šoli v naravi na smučanju. Povedala sem ji za smuči, ki jih je prinesla teta Tina in jo vprašala, če še zna smučati. Povedala mi je, da še vedno zna. In tako sva se že tisti dan odpravili smučat. Oblekli sva si smučarske hlače, natakili rokavice in obuli smučarske čevlje. Problem pa je nastal pri čeladi. Nisva imeli smučarske čelade. Vprašali sva mami, kaj naj narediva. Svetovala nama je, da uporabiva kolesarsko čelado. Tako sva se za začetek odpravili na majhen hriček. Naučila me je, kako ustaviti. Razložila mi je, da moram dati noge v plug. Spustila sem se po manjši klančini, a se nisem znala ustaviti. Pija mi je povedala, da če se ne bom mogla ustaviti, se moram vreči na tla. Po parih poskusih sem se končno ustavila. Vadili sva in vadili. Včasih mi je uspelo, včasih pa ne. Smučali sva vsaj eno uro. Bila sem utrujena, zato sva se odločili, da bova naslednji dan nadaljevali.

Naslednji dan sva se že zgodaj zjutraj odpravili na smučanje. Tisti dan sem se naučila ustavljati. Kdaj pa kdaj mi ni uspelo, a Pija je presodila, da bi lahko odšli že na večji hrib. Prvič sem se komaj ustavila. Potem pa mi je šlo vedno bolje. Tako me je Pija naučila še zaviti. Enkrat pa sem se spustila in močno padla. Na začetku me noga ni bolela. Potem pa vedno bolj. Povedala sem Piji, da me noga vedno bolj boli. Poklicala je mami. Odšli sva notri. Vse skupaj smo odšle k zdravniku. Zaskrbelo me je, da sem si zvila gleženj. A zdravnik je rekel, da ni nič hujšega. Oddahnila sem si.

Kljub padcu še vedno rada smučam. Upam, da bo naslednje leto veliko snega, da se bom spet lahko smučala.

Nika Čebular, 5. b

ZGODILO SE JE

Zgodilo se je v četrtem razredu (lansko leto). Odšli smo na ekskurzijo. Do zdaj je to ostala moja najljubša ekskurzija.

Na dan 13. 1. 2022 smo se odpravili v Ljubljano v Hišo eksperimentov. In takrat je imela Hiša eksperimentov 25. obletnico. Zjutraj smo se zbrali pred šolo, vzeli malico in z nahrbtniki šli do avtobusne postaje, kjer nas je čakal avtobus. Preden smo odšli na avtobus, nas je učiteljica preštela. Na avtobusu smo se usedli vsak na svoje mesto in se odpeljali v Ljubljano. Na avtobusu smo se igrali, gledali skozi okno in naskrivaj tudi kaj pojedli (učiteljice ne vejo, da smo jedli na avtobusu), da bi čas hitreje

minil. Ko smo prispeli do izstopne postaje, smo se malo sprehodili po Ljubljani in se tudi slikali pred kipom Franceta Prešerna (seveda, zakaj pa ne). Po kratkem sprehajanju smo končno prišli na naš cilj. Pred Hišo eksperimentov je bil postavljen znak in učiteljica je meni in moji sošolki Niki naročila, naj ga prebereva. Jaz se ne spomnim, kaj je pisalo na njem, zato vprašajte Niko. Potem smo si še prebrali himno Hiše eksperimentov, ki jo je napisal Adi Smolar.

Končno smo vstopili v zeleno Hišo eksperimentov. Tam smo si slekli bunde, kape, šale. Preden smo si šli ogledat eksperimente, nam je demonstrator predstavil Hišo eksperimentov in rekel, naj se razdelimo v tri skupine, ker je vsaka skupina odšla v svoje nadstropje. V najnižjem nadstropju je bilo veliko eksperimentov npr. postelja z žebli, šepetanje na daljavo, drža ravnotežja in še mnogo več. Najboljši eksperiment je bila drža ravnotežja. Nato smo se zamenjali. Odšli smo v drugo nadstropje. Tam je bilo malo eksperimentov v primerjavi s prvim nadstropjem, ampak so bili pa boljši npr. mehurčki, barvni plameni, žogica, ki leti. Ko sem bila pri mehurčkih, sem tam ostala, dokler nismo odšli v zadnje nadstropje. V zadnjem nadstropju je bilo še manj eksperimentov. V enem eksperimentu smo lahko poslušali narečja različnih krajev. Za konec nam je demonstrator pokazal nekaj eksperimentov z baloni in helijem. Kar pokali smo od smeha.

Ta ekskurzija je bila najboljša. Upam in veselim se naslednje, ki bo vsaj približno podobna tej.

Katarina Moškrič, 5. b

Tina Purić, 1. T

Eva Fajdiga, 2. T

ZGODILO SE JE V ŠOLI

Zjutraj sem se zbudil in se spomnil, da je pust. Hitro sem se preoblekel iz pižame in šel pojest zajtrk. »Nič ne bom za maškare.« Za to sem se odločil že nekaj dni prej. Umil sem si zobe in pogledal, če imam v svojem nahrbtniku vse za šolo ter se odpravil proti vratom. Šel sem v avto in mami me je odpeljala v šolo.

Odpravil sem se v razred, a notri še ni bilo učiteljice. Skupaj s sošolci smo jo počakali. Najprej smo vsi predstavili naše kostume. Zatem smo odšli v a-razred in jim zapeli tri pustne pesmice, ki smo se jih naučili pri uri glasbe. Tudi oni so nam pokazali njihove kostume. Bilo je zelo veliko različnih kostumov! Naslednja stvar je bila, da smo šli v telovadnico vsi razredi od prvega do petega. Tam sta nas pričakala dva klovna. Na začetku sta nas malo nasmejala, zatem pa sta nam pokazala še veliko zanimivih cirkuških trikov. Na žalost sem stal čisto zadaj in sem zato malo slabše videl.

Ko je bilo konec, smo se odpravili proti garderobi. Tam smo si oblekli jakne in si obuli čevlje. Takrat smo šli po Sentvidu. Veliko ljudi je pogledalo naše kostume in nas tudi posnelo. Nekateri prijazni ljudje so s sabo prinesli tudi sladkarije in nam jih dali. Zdi se mi, da je bilo dobro, da smo se še malo sprehodili. Zatem smo šli nazaj v razrede. Malo vode, ki mi jo je še ostalo, sem spil, saj sem bil zelo žejen.

V učilnici smo bili prosti. Lahko smo delali, kar smo hoteli in se zabavali. Kasneje sem šel v knjižnico in bil tam še celi dve šolski uri, to je ena ura in pol. Potem sem šel pa na avtobus in domov.

Ta dan je bil super, zelo je bilo zabavno. Kljub temu da je bil pust in se nisem v nič našemil, je bilo odlično.

Mark Mihelič, 5. b

Zoja Anamarija Jerlah, 2. a

ZGODILO SE JE V ŠOLI

Zjutraj sem se zbudil, pojedel zajtrk, se preoblekel, umil zobe, vzel kovčke in sedel v avto. Oče me je odpeljal v šolo. Na ta dan se je začel zadnji teden pouka in potem so sledile dva meseca dolge poletne počitnice. Potem bomo že peti razred. Za zadnji šolski teden smo šli v šolo v naravi. Šli smo plavat v Ankaran.

Ko me je oče pripeljal v šolo, sem šel najprej v razred. Tam si je vsak vzel svojo šolsko malico. Potem je učiteljica rekla, naj se usedemo. Dala nam je napotke, kaj bomo tam delali, naj pazimo, da se ne izgubimo in tako dalje. Potem pa je rekla, naj gremo v pare. Jaz sem šel z mojim sošolcem Vidom. Ko je prišel avtobus, smo vstopili. Kovčke in nahrbtnike smo odložili v prtljažnik avtobusa. Nato smo se odpeljali, na njem je bilo zelo glasno. Potem pa smo se ustavili, da bi pojedli malico. Seveda smo se še fotografirali. Nato smo spet vsi šli v avtobus in se odpeljali v Luko Koper. Tam so nam razložili, kaj je v zabojih, koliko tehta prazen zaboj in nato smo se končno odpeljali v Ankaran.

Ko smo stopili z avtobusa, smo pojedli sendvič in popili sok. Nato smo končno odšli v apartma, zelo sem bil vesel. Apartma je bil zelo velik in imel je veliko sob. V sobi, v kateri sem bil jaz, je bila soba za štiri. Notri smo bili jaz, Vid, Lenart in Nik. Največja škoda je bila, da je bil v sobi poleg naše učiteljice Tomaž in zato nismo mogli delati neumnosti. Velikokrat smo odšli na bazen, še večkrat kot v morje. Enkrat so nam vdrl mravlje v sobo, ker smo imeli načete sladkarije. Tudi staršem smo lahko poslali razglednico. Šli smo tudi na sladoled in še marsikaj zabavnega smo počeli. Na žalost pa je teden hitro minil in smo odšli nazaj v šolo, ampak na avtobusni postaji pri šoli so nas že čakali starši in takoj smo se z avtom odpeljali domov.

Zelo mi je bilo všeč, da smo šli, saj sem se naučil bolje plavati. In tudi o Luku Koper sem se marsikaj naučil.

Anže Turk, 5. b

Tia Skok, 7. b

PREŽENIMO ZIMO

V torek, 20. 3. 2023, smo se učenci Osnovne šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični našemili v pustne šeme. Seveda sem se tega dne tako veselila, da nisem skoraj nič spala.

Napočilo je pustno jutro. Takoj sem se preoblekla v svoj kostum in že odhitela proti avtu, da me je mami odpeljala do avtobusne postaje. Z avtobusom sem se peljala do šole. Na poti v razred sem srečala veliko prijateljic in prijateljev, ki sem jih stežka prepoznala. Ko smo se vsi zbrali, nam je učiteljica na hitro razložila, kako bo potekal dan. Ravno smo se pogovarjali, ko je potrkalo na vrata.

V razred so vstopili učenci petega b. Zapeli so nam pesmico in se predstavili, v kaj so se našemili. Zamenjali smo se in se predstavili tudi mi. Kmalu po odhodu b-razreda je sledila malica. Jaz, Taja Ž. in Erik smo odšli po malico. Vsi smo vedeli, da bo za malico krof in je seveda tudi res bil. Po malici pa smo si učenci razredne stopnje odpravili v telovadnico. Tam smo si ogledali klovnovsko predstavo Brata Malek. Predstava je bila zelo smešna, zabavna in razigrana. Še kar pa ne morem verjeti, kako je enemu izmed klovnov uspelo imeti stol na glavi. Po koncu predstave smo izvedeli, komu je bila podeljena nagrada za najizvirnejšo pustno šemo. Iz našega razreda sta bili to Eva in Mirjam. Težko sem dočakala, da je prišla na vrsto povorka. Zbrali smo se pred šolo in začeli s pustnim rajanjem. Proti koncu pavorke smo se vsi izčrpani od vpitja, tekanja in razgrajanja, vrnili v razred. Tisti, ki so imeli kosilo, so ga odšli pojest. Ostali smo čakali na avtobus.

S sošolko sva se popoldne odpravili na sprehod od hiše do hiše. Zaslužili sva veliko bonbonov, krofov in tako naprej. Ta dan je bil zelo utrujajoč, a lep.

Marija Berčon, 5. a

Khaleesi Despotović, 2. b

MOJA MAMI

Je ena sama, ena in edina. Majhna ali velika, suha ali debela, mlada ali stara. Mama je ena sama. In kakšna je moja?

Nosi lepo ime, Veronika, kar v grščini pomeni, da prinaša zmago. Ja, včasih pa res prinaša zmago, predvsem takrat, ko naju z bratom umiri. Je velike rasti, ni debela in ne suha, z lepimi rjavimi očmi, glavo ji krasijo kratko postrizeni lasje. Njena moda oblačenja je športno elegantna. Vem, da ne mara visokih petk na čevljih, a jo kdaj pa kdaj prepričamo, da jih obuje. Ne mara ličil, nohte pa ima brezhibno urejene. Ljubi belo in črno barvo ter potihno odkriva tudi rumeno. Včasih se ji nasmejemo, ko določene stvari na daleč ne vidi dobro in iz navadnega okna nastanejo cela vrata. Očala ima, ja.

Opravlja najlepši poklic na svetu. Je diplomirana magistra iz poklica mama. Naša zlata varuška, osebna negovalka, modna stilistka, domača lekarna, vodja domače restavracije, pralka perila, zavzeta nakupovalka in še bi lahko naštevale. Je najboljša na svetu, čeprav včasih tudi kriči in je sitna. Pa saj smo otroci tudi taki. Zna biti zelo jezna, če ni po njenem okusu. Še dobro, da imamo vsak svojo sobo za varno zavetje. Tudi njeno naročje je varno in zaupanja vredno za naše težave. Ima odprte roke in srce za moje mladostniške in šolske uganke. V vsem nam ustreže sploh, če imamo otroci potrebo po sladkarijah ali igranje računalniških igrice.

Njeni dnevi so lahko dobri ali slabi, je dobre volje ali slabe volje zna biti igriva kot majhen otrok. Najbolje od rok ji gre razvajanje z dobriimi jedmi za vse nas. O pozabila sem omeniti, da je tudi naša osebna šoferka in ni ji težko odpeljati par kilometrov sem in tja. No, pa čevlje mi tudi včasih zaveže. Skrbi za nas kot za punčico svojega očesa.

To je in bo moja mami. Ko bom tudi sama mami, ji želim biti podobna, le malo manj ustrezljiva. RADA JO IMAM.

Katarina Moškrič, 5. b

NESREČEN SLUČAJ PRI ŠPORTU

Pred dvema letoma, v tretjem razredu, sem lepega sončnega dne izvedel, da gremo na motokros progo Brnik.

Najprej smo v avtomobilsko prikolico dali vso mojo opremo in potem še moj motor. Po kakšnih 15 minutah smo se odpravili. Z menoj je šel še moj sošolec Maks. Pot je bila zelo dolga, vsaj kakšno uro. Ko smo le prišli, sva se z Maksom oblekla v opremo, prižgala motorje in se odpeljala na progo. Proga je imela veliko lukenj, zato sem moral biti zelo previden. Maks je padel le enkrat, jaz pa sem mislil, da ne bom nikoli. A žal sem se motil. Zadnji krog, zadnji skok, zadnji ovinek, ko sem skočil, me je obrnilo na stran in sem padel, motor pa je padel name, kar je zelo zabolelo. Ko smo šli domov, me je bolela samo roka in malo zadnjica. Po

dveh dneh me je roka zelo bolela. Mami me je vprašala, če bi šli k zdravniku poškodovano roko slikat. Takoj sem se strinjal z njo. Ko smo slikali roko, če je slučajno zlomljena, sem se spet zmotil. Dobil sem mavec, a na srečo sem ga imel le dva tedna.

Tistega dne ne bom nikoli pozabil in upam, da me taka nesreča ne doleti več.

Matjaž Kastelic, 5. b

Tina Obolnar, 3. a

VOJAK IN PRINCESKA POTUJETA PO SVETU

Nekoč je živel princeza. Bila je zelo lepa, starši so jo hoteli omožiti za princa iz drugega kraljestva. Ko pa je za to slišala princeza, se je odločila, da bo zbežala, da se nikoli več se ne vrne nazaj.

Naslednji dan se je pogovarjala s svojo služabnico in se ji zaupala. Tako ji je služabnica ponudila svojo kočjo, ki se je nahajala globoko v gozdu. Princeza je ob polnoči zbežala v kočjo in se tam tudi skrivala nekaj časa. Hitro se je navadila na skromno življenje. Zvečer, ko se je odpravljala spat, ji je nekdaj potrkal na vrata. Bila je zelo prestrašena. Na vratih pa je bil izgubljeni in poškodovani vojak.

Princeza mu je pomagala pri okrevanju. Takrat sta se tudi zaljubila, se poročila in potovala po svetu.

Ajina Jakupović, 3. a

LJUBIMO BESEDE, TAKŠNE, DRUGAČNE

Ljubimo besede, takšne, drugačne, ki nikoli niso lačne. Sestavljamo jih dan za dnem, to res ne zdi se nam problem.

Besede včasih so nevidne, vendar tudi zelo previdne. To ne zdi se nam ravno važno, ampak včasih obnašajo se lažno.

Patrik Urbas, Nace Božič Slivnik, David Podgoršek in Sofija Omahen, 4. c

LETEČI SAMOGLASNIKI

Reci A!
Raketa je že vzletela.
Reci E!
Kje naša raketa pristala je?
Reci I!
Mami se na letalo mudi.
Reci O!
Od doma stran hitimo.
Reci U!
Helikopter si že tu?
Raketa je že pristala,
Zato sem opremo pobrala.

Lara Jelovčan, 4. c

JABOLČNA PITA

Moj sosed Aljaž je šel včeraj k babici v Novo mesto. S seboj je vzel nahrbtnik, v katerega se mu je skril jež. Na vlaku mu je iz nahrbtnika pobegnil in izstopil na železniški postaji v Mirni Peči.

Tam ga je čakal njegov najboljši prijatelj golob Golob. V kljuno je držal storž, ki ga je našel v parku pod revijo Ciciban. Jež Jure je bil nad storžem zelo navdušen, saj je bil to njegov drugi najljubši plod. Prvi je seveda hruška. Jež je stekel v gozd pod gradom, kjer so rasle visoke smreke. V gozdu ni našel nobenega storža, je pa našel zelo zanimiv star čevlji. Jure je golobu ponudil star čevlji v zameno za storž. Jež se je vrnil na železniško postajo v Mirni Peči in vstopil na vlak, s katerim se je od babice Metke vračal Aljaž. Splezal je v njegov nahrbtnik, v katerem je bila jabolčna pita, ki jo je Aljaž dobil od babice. Jure se piti ni mogel upreti, saj je bil sestradan od dogodivščine s prijateljem Golobom.

Ko je Aljaž prišel domov v Šentvid pri Stični, je odprl nahrbtnik, da bi pojedel jabolčno pito. V nahrbtniku pa je zagledal napihnjene ježa, ki je sladko spal in objemal svoj storž.

Patrik Urbas, 4. c

Sofija Omahen, 4. c

BESEDE TAKE IN DRUGAČNE

Ljubim besede tiste prave, ki nočejo staršem v glave. Res so tiste odvečne besede, ki ne spadajo v sklede.

Ko so besede lačne, so čisto drugačne. Jedo vse vrste hrane, razen čokolade.

Rade jedo sadje, nikoli ne pojedjo ladje. Zato so besede zdrave, ker ne jejo čokolade.

Tevž Palčar, Denis Plankar, Ožbej Pust in Val Zrilčič, 4. c

MIHA BALONČIHA (pravljica)

Pred davnimi časi je živel deček po imenu Miha. Ker je bil rojen na kresno noč, je za rojstni dan od vile v dar dobil milne mehurčke. Z njimi si je lahko napihnil živali iz mehurčkaste pene, ki so oživele. Lahko si tudi koga zaprl v milni mehurček. Ker je Miha zelo veliko pihal milne mehurčke, je dobil vzdevek Balončih.

Za čarobne mehurčke pa je izvedel zlobni čarovnik in mu jih na skrivaj ukradel. Ko se je Miha zbudil, ni našel nikjer svojih milnih mehurčkov. Odločil se je, da jih gre iskati. S seboj je vzel tri pogače, čutarico vina in se odpravil po svetu.

Kmalu je prišel do gozda. Na gozdni meji je ležal krok. Miha ga je vprašal: »Zakaj ste tako žalostni, gospod krok?« Krok mu je odgovoril: »Daj mi nekaj, če hočeš, da preživim.« Ker je bil Miha dobrega srca, je dal krokarju pogačo in šel naprej po gozdu. Krok si je takoj opomogel in rekel: »Ti bom že povrnil tvojo dobroto.«

Sredi gozda je srečal volka. Videl je, da ima polno ran. Volk ga je vprašal: »Ali imaš kaj za pod zob?« Miha mu je odgovoril: »Na, tu imaš pogačo. Od tega si boš zagotovo opomogel.« In res, volk si je takoj nabral novih moči. »Ker si dober, ti bom že povrnil tvojo dobroto,« je rekel volk.

Ko je prišel iz gozda, je srečal zajca. Tudi on ga je prosil za hrano. Miha mu je rekel: »Če ti bom dal, kaj naj potem jem jaz?« »Pa jejva skupaj.«

Jedla sta in pila, dokler hrane ni zmanjkalo. Ko je bila popotna torba prazna, mu je rekel zajec: »Ti že povrnem tvojo dobroto.«

Čez nekaj časa je Miha končno prispel do čarovnikove hiše. Splezal je na klopco pred hišo in prisluškoval. Slišal je, da rabijo za napoj samo še zajca. Videl je svoje milne mehurčke na polici. Tedaj pa je čarovnik zagledal zajca, ki se je sprehajal pred hišo. Hitro je vzel milne mehurčke, saj ga je hotel ujeti v milni mehurček. Zajec ga je zvabil do grma, iz katerega je nenadoma skočil volk. Čarovnik je padel na tla in iz roke izpuštil posodo z Mihiimi milnimi mehurčki. Priletel je krok, vzel posodo z milnimi mehurčki in jo dal Mihi.

Miha je hitro zaprl čarovnika v milni mehurček in odšel domov. Čarovnik je še vedno zaprt v milnem mehurčku, če ga ni že kdo rešil. Miha pa je živel srečno še vrsto let.

Vid Koleča, 6. b

Tevž Palčar, 4. c

ENO SEM UŠPIČILA (Doživljajski spis)

Lepo se je spomniti dogodivščin, ki sem jih ušpičila. Prav dobro se še spomnim, kako smešno je bilo, ko sem jo zagodla svojemu bratu.

Max je imel pod posteljo ogromno skrivnico sladkarij, čokolade, bonbone, lizike ... Neko popoldne, ko ga ni bilo doma, sem se odločila, da se z njimi posladkam. Jedla sem in jedla in še kar ni bilo konca. Vse je bilo tako okusno in dobro, da nisem mogla nehati. Kar naenkrat pa je bil pred mano cel kup papirčkov. Prišlo mi je na misel, da nekaj ušpičim ... Domislila sem se, da bom v čisto prazne papirčke dala nekaj drugega.

Popolnoma vse sem zavila nazaj, tako da je izgledalo, kot da je notri bonbon. Ko je Max prišel domov, sem komaj čakala, kdaj si bo odvil čokoladico. Težko sem zadrževala smeh, saj sem vedela, kaj je notri. Max pa je komaj čakal, da si odvij papirček. Zagrizel je v papirnato kroglico. V tistem trenutku se nisem mogla več zadrževati in planila v glasen smeh. Max me je pogledal in že sva se lovila po hiši.

Zdaj vem, da nikoli več ne bom vzemala sladkarij, še posebej ne Maxovih.

Kim Markovič, 6. b

Tinkara Kastelic, 1. a

MOJA ČUDEŽNA DEŽELA

Moja čudežna dežela je tako skrita, da jo težko najde tisti, ki ne verjame v pravljice.

V moji deželi na drevesih rastejo lubenice, jadrnice, sladoled, čokolada, snikers, bonboni in traktorji. Tukaj so vsak dan počitnice. Zato lahko vsak dan dolgo spimo, lahko se sankamo in se kepamo. Za kosilo jemo ocvrtega piščanca in sladoled. Cele dneve se igramo družabne igre in plešemo. Ko si zaželimo kakšne igrače, samo pomežiknemo in že so tukaj. To je res čarobna dežela, kjer nihče nima službe in nihče ne hodi v šolo. Znanje kar skoči v glavo in denarja sploh ne potrebujemo. Tukaj je vse brezplačno.

V moji deželi je vse lepo in prav. V njej vedno vlada mir in prijateljstvo. Otroci in starši skupaj uživajo in se smejejo. V moji deželi so vsi ljudje in živali vedno srečni, veseli in zadovoljni.

Anže Grabljevec, 3. b

SKRIVNOSTNO
POVABILO(Srečanje z Urško iz
Povodnega moža)

Nekega mrzlega jutra sem se zbudila in šla kot po navadi iskat pošto v nabiralnik. Začudena sem bila, ko sem odprla pisemsko ovojnico. V njem me je na obisk v svoje stanovanje vabila Urška, ena izmed najlepših deklet daleč naokoli. Hitro sem se oblekla in se zaradi začudenja nad povabilom skoraj pozabila obuti. Po ozki ulici sem hodila z dolgimi, a lahkotnimi koraki. Bila sem sama v zgodnjem jutru, saj za povabilo nisem povedala nikomur. Bila sem vznemirjena. Sonce je ravno vzšlo, ko sem že stala pred vrati Urškinega stanovanja. »Kdo bi si mislil, da bom spoznala Urško,« sem si tiho govorila. Potrkala na vrata in čakala.

Minilo je nekaj dolgih sekund, ko je zvonec zvonil v prazno. Malo je manjkalo, da bi se obrnila in stekla domov v prepričanju, da je vse skupaj nekakšna potegavščina ali celo zmohta. V tistem trenutku pa je v ključavnicu nekaj zaropotalo. Vrata so se škripajoče in počasi odprla. Na drugi strani pa ni bilo nikogar, le majhen čisto črn muc, ki me je radovedno opazoval. Sklonila sem se, da bi pobožala ljubko črno kepico, ko se je oglasil glas: »O, vidim, da sta s Čopijem že prijatelja, pridi notri, nekaj se me loteva, ne smem se prehladiti!« Stopila sem v prijetno stanovanje in občudovala čudovite portrete v bogato izrezljanih okvirjih, ki so viseli na steni. »Vse to sem jaz,« je rekla Urška brezbrizno in zamahnila z roko. »Kaj hočeš, tako se pač zgodi, če si slaven.« Potem mi je pokazala cele police knjig, pisem in pesmi, napisanih o njej. Kako sem se začudila, ko mi je brez besed pokazala mojo zgodbo o njej, ki sem jo napisala v šoli za bralni dnevnik. »Vse, kar je napisano o meni, in tudi vse slike slej ko prej pridejo na moj naslov,« je rekla. »Tvoja zgodba me je navdušila, zato sem te izbrala!« Začudeno sem jo poslušala, medtem ko mi je Čopi mirno predel v naročju. Toliko stvari sem jo hotela vprašati. Še preden sem odprla usta, mi je pomignila s prstom in rekla: »Zaupala ti bom skrivnost, pravzaprav ti jo bom kar pokazala.«

Brez besed sem ji sledila po ozkih hodnikih do labirinta čez stopnice navzdol, do še ožjega hodnika skozi lesena vrata, ko sva prišli v velik prazen prostor. Malo sem se ozrla naokrog, ko me je Urška že vodila naprej,

naprej in naprej, ko sva se vstavili šele pred ogromnimi železnimi vrati. Urška je rekla: »Nikar se ne boj tega, kar boš videla, samo sledi mi.« Nisem vedela, kaj naj si mislim, pokimala sem ji v negotovosti in pogledala svoje noge, ki so se nekontrolirano tresle. Urška odklenila sedem že malo zarjavelih ključavnic in odprla ogromna vrata. Vstopili sva v toplem prostoru. Vzdušje v njem je bilo zelo domače. Sledila sem ji tako, kot mi je naročila, in sedli sva na mehko oblazinjen kavč. V sebi sem si mislila, da se bo zgodilo nekaj bolj nepričakovanega, ko mi je Urška govorila, naj me ne bo strah. A ta misel je kmalu izginila, saj je v prostor vstopil visok, postaven, temnolas gospod s sivim pramenom na zatilju. Urška je lahkotno vstala, se ga nežno oklenila okoli vratu in rekla: »Ja, vidiš oba sva tukaj, jaz in moj Povodni mož, to je najina skrivnost, midva pa si želiva, da jo obdržiš zase. Ljudem pa povej, da je to, kar se je zgodilo nama, ena izmed najlepših ljubezenskih zgodb v zgodovini.« Ob vsem tem sem mislila, da se mi bo ustavilo srce. Ves čas sem zazrta v Povodnega moža poslušala Urškine besede.

Obljubila sem jima, da za skrivnost ne bom povedala nikomur. Povodni mož je pristavil za čaj in jaz sem bila še kar zmedena. Urška se mi je nasmejala in mi povedala, da sem ji pri srcu. Nato pa je prišel trenutek, ko sem mislila, da bo vsega konec. Občutek sem imela, da prihaja ogromen val vode, ki nas bo zalil in da bo konec zgodbe.

Pogledala sem Urško, ki si je s širokim nasmehom na ustnicah izmenjevala poglede z Povodnim možem. Nekaj je bilo narobe ... Zaprla sem oči ...

Sedela sem na bregu Ljubljane s črnim mačkom v naročju. Mislila sem, da sanjam. Pogledala sem okoli sebe, vse je bilo tiho. Vstala sem in s Čopijem ob nogah hodila domov. Ni me bilo strah, kaj bom storila, saj sem vedela, da je to, kar sem danes videla in slišala, zapečatená skrivnost. Strah pa me je bilo, kako bom doma razložila, kje sem dobila majno črno kepico po imenu Čopi.

Julija Šteh, 8. a

Vid Koleča, 6. b

Leilla Teminović, 8. b

ŠOLARSKA

Od sedmih do dveh, od sedmih do dveh, že čakam, da zvonec zapoje mi spet, od sedmih do dveh, vleče minuta se kot ura, ko skoraj zaspim, narek lovim, a ga ne ulovim.

Tako pride naslednja ura, ki dolga je kot Mura, vleče, vleče se tako, kot Prešeren s pravljico.

Ob devetih me sreča doleti, taka, ki se je vsak poželi, prišla, prišla je malica, moja dobra prijateljica.

Še tri ure do konca, mojega težkega dne, komaj čakam, da mine, a prihaja že naslednji dan.

Lan Skubic, 9. a

Neža Zupančič, 8. a

LJUBEZEN

Ljubezen je kot pisan oblak, ki gleda te z vrha vseh zmag. Je majhna kot progast polžek, a v resnici velika kot vlak.

Ljubezen te spremlja in ti govori, kakšen v resnici si, a ona v tebi dobro hoče, saj ti sovraštva noče.

Ljubezen hoče ravno nasprotno, ona ti pove to, kar tebe najbolj prevzelo bo in tvoj bister um zasvojilo bo.

Torej ta pisan oblak ti sporoča, da nekaj o tebi poroča, da nekaj vseč ti je in malo bo prevzelo te.

Karin Zupančič, 6. a

Tadej Adrinek, 8. a

ŠOLARSKA

Šola, šola trapasta, kdaj konec tega bo? Zjutraj, ko vstanem, si mislim, ojoj!

Prva ura hitro mine, druga ura vleče se, po drugi uri pohitim na malico, krasno!

Tretja ura dolgčas je. Ko pomislim na učenje, se spomnim na mučenje.

Četrta ura hitro gre, saj se ne učim, zabavam se in trpim.

Peto uro čakam, da konec tega bo, a po tej uri, dodatne ure imam. Včasih, ko imam šesto uro, spet in spet se dolgočasim, a ko konec ure je, hitro na kosilo grem.

Ta dan se ponavlja, spet in spet in spet. Ko pomislim na to, se mi še vstati ne da.

Jon Rovnšek, 9. a

RIME

Rime se lepijo na vse, na kitice, verze in samostalnike. Vsaka svoj samostalnik ima in ga čuvati zna. V verzu sestrice našla ne bo, v kitici pa lahko tudi sto.

Najlepša pa je tista rima, ki ne gane je niti huda zima, tista, ki v zlatem poletju bo plesala, pesnika ubogala in kitico poslušala.

Najgrša pa tista je rima, ki nikamor se ne lima, ne na stare tete kitice in ne na včasih nagajive botre samostalnike. Zato take rime pesnik kar ven porine.

Pija Čebular, 6. a

POMLAD

Pomlad je pravi zaklad. K nam prihaja iz daljnega kraja. Hodi počasi, se vleče, a brez sreče. Še zmeraj je ni, kot da še spi. Čakamo, čakamo, dolgo čakamo in jo dočakamo.

Prišla je k nam, z veseljem soncem obsijana. Kje pa je bila? Mogoče v prelepem gozdu ali vroči savani. Sigurno ji je bilo lepo, kot je modro nebo. Ko pa bo odšla, vsi veseli ji bomo rekli: »Papa in vrni se spet v naš kraj.«

Julita Kemperle, 6. a

Viktorija Alegro, 3. b

Eva Pražnikar, 7. a

UNIČENA ZABAVA

Oh, ta dan je bil poguba, pravim mu skoraj izguba. Na jasici gozdni na te prazne dni zgodilo se nekaj je, kar ne zbledi.

Bila je zabava uničena, res prazna, zgodilo se tako je: Živali so jedle jagode. »Oh, kako so te jagode krasne,« pravi sova. Z njo strinjajo se jež, zajec in srna.

Zdaj pa deževati začne, pa jež pravi: »Stecimo v zavetje!« Živali so v jamo stekle in tam rekle:

»Kaj bomo pa zdaj?« Nato pa gromki glas slišijo in takoj svojega utišajo. »Kaj pa je to?« vpraša srna. Nato pa jim gromki glas pravi: »Kaj počnete v moji jami? Brž vas ujamem, kar tecite!« Iz jame stečejo jež, sova, srna in zajec, za njimi pa lakoten volk. Med tekom jež vpije: »Kaj če koga ujame?«

Vse živali stečejo domov, razen zajčka. Volk ga skoraj ujame. Ampak skoraj še nikoli ni zajca ujel.

Lana Samastur, 7. a

OD SEDMIH DO ...

Smo jih v polje sejali? Po polju naši kemiki cveto; poglej v nebo: vanj smo jih poslali, od sedmih do devete, od pol desete do dveh, da nam bodo tudi ponoči v očeh ...

Pa ondan sem pred zrcalom postala: o, kakor da sem po sebi pisala! O, kakor da delam ves božji dan greh, od sedmih do devetih, od pol desete do dveh!

Od sedmih do dveh, Od sedmih do dveh, učiteljica naloge, ocene nam daje, od sedmih do dveh, beli zvezki, zvezki v očeh ...

Mojca Maršič, 9. a

Mia Blatnik, 6. b

PRAVA PESEM

Svinčnik v roke in prazen list papirja, to je kombinacija, ki mene vznemirja. Ob oknu za mizo gledam v nebo, čakam, ali se mi kaj posvetilo bo.

Prava pesem se ne napiše na en, dva, tri ...

Za pravo pesem se moraš potruditi.

Primere, metafore, verzi, rime, to se v pravo pesem vedno vrine.

V pravo pesem pesnik napiše svoje vsebesede, in čaka, da se beseda v pesem usede. Pesem je šele takrat ta prava, ko mene, tebe in vse druge zabava.

Živa Miklič, 7. a

ŠOLARSKA

Od sedmih do dveh, od sedmih do dveh, knjige so nam v očeh, sedimo v klopeh, od sedmih do dveh.

Ko zvonec zazvoni, vsak v drugo učilnico hiti, in želi, da ura čim prej mine.

Ob enih vsi čakajo v vrsti, ob enih vsi gredo na kosilo. A ne za dolgo, saj od sedmih do dveh, od sedmih do dveh, sedimo v klopeh.

Ob dveh vsi na avtobus hitijo, zato s prijatelji še malo postojimo.

Ko odpelje zadnji avtobus ob treh, se vsi poslovimo in domov odhitimo.

Doma nas čakata domača naloga in ponovitev snovi ter čakanje, da se naslednji dan vse ponovi.

Zala Ciglar, 9. b

Taja Poljšak, 5. b

ROŽA

Roža je kot koža, ki raste na veji, ki cveti in veni, v vsaki prilikosti.

Ko zacveti, pomlad oživi, ko oveni, nikoli več ne cveti, zato je vsaka roža pomembna, za naravo posebna.

Ula Perme, 4. b

TVOJA LJUBEZEN

Ne verjamem v ljubezen, vsi pravijo, da je resnična srčna bolezen. Ker vate sem se zaljubila, sem na čisto vse ostalo pozabila. Ti zame zmenil se nisi, zato si izbrisan iz mojih misli. Ha, saj nisi. Še zmerom sva kolega, najboljša prijatelja, če je treba.

Par skrivnosti imam in mislim, da je tole idealen trenutek, da jih izdam.

Lahko, da si sončni žarek, ki si ga moje srce iskreno želi, strah, ki brez tebe skupaj z mano krvavi, lahko da si dejstvo, ki boli.

Lahko, da je tvoj pogled zmešal me, pogledam vsakič, ko nasmehneš se.

Lahko, da ljubezen do tebe skrita je, zato se isto počutiš, ne? Predaleč si, da dotakneš se me, čeprav še tako občudujem te.

Ob tvoji strani ti bom stala za vedno, pa čeprav se sliši zelo zelo bedno, moj prijatelj si, odkar te poznam, zato tukaj ti dam, svoje skrivnosti na plan.

Aneja Stopar Pajek, 7. a

Lara Samastur, 7. a

ŠOLARSKA

Od sedmih do dveh, od sedmih do dveh, so knjige, so knjige, so mi v očeh.

Pet čez devet, pet čez devet, ga pičim, ga pičim, na mal'co že spet.

Ko že zazvoni petnajst čez devet, petnajst čez devet, ven gremo vsi spet.

Petindvajset čez devet, petindvajset čez devet, učitelji norijo, ko ne morejo nas ujet'.

Šele dvanaest je spet, šele dvanaest je spet, kosilo nas čaka, daj, gremo že jest!

Nik Pahar, 9. b

ŠOLARSKA

Od sedmih do dveh, od sedmih do dveh po ustaljenih poteh. Učencem se zdi, kot da delamo greh, če smo v šoli od sedmih do dveh.

Od sedmih do dveh testi nas čakajo in smo zgubljeni v snoveh. Ves čas smo na trnih od sedmih do dveh. Po testih se pogovarjamo o drugih stvareh, saj ocene po testih nam gredo na smeh.

Od sedmih do dveh, od sedmih do dveh spet smo v klopih, spet je svinčnik v dlaneh, vsi smo na trnih, kakšno oceno dobimo do dveh.

Od sedmih do dveh, od sedmih do dveh že nervozno sedimo in domov na kosilo hitimo. Jutri se spet vse ponovi, po istih poteh od sedmih do dveh.

Nika Ciglar, 9. b

MAMA JE RAZKURJENA

V pesmici Mama se kar naprej jezi, pesnik želi pojasniti, zakaj in kako se mama jezi nanj. Iz pesmice razberem, da se pesnikova mama kar veliko jezi. Pesem me je takoj spomnila na mojo mami.

Tudi name se mami hitro jezi. Takoj ko pride iz službe, želi pregledati nalogo, naloga pa ni narejena. Že je kričanje. Potem je na vrsti moje branje. Spet je kričanje. Ko se igram na dvorišču, pustim pripomočke razmetane. Mama se spet jezi. Mama se jezi name tudi ponoči. Ko me je nosila luna, sem hodil v spanju. Tekla je za mano, ker sem bil že na dvorišču. Klicala me je, da bi me prebudila, pa ji ni uspelo. Obrnil sem se in odšel nazaj spat. Zjutraj nisem nič vedel, da sem imel ponoči pohod.

Zavedam se, da sem za večino maminega kričanja kriv sam. Želi mi samo dobro. Najbolj vesela je takrat, ko naredim vso nalogo in opravi vse zadolžitve, ki mi jih naroči.

Tevž Janežič, 4. a

KAJ JE SREČA?

Sreča je – poljub narave. Sredi hrupa umirja pogled, neslišno in skrito, prelepo zavito. Posuto z bleščicami, v nežni svetlobi, posuto s kristali in bleščečimi letali.

V življenju daje smer in modrost in toplino.

Imamo srečo. Živo, ki raste in cveti. z njo zgodba in pesem, ki nas skupaj drži.

Otroški smeh, zvezdni utrinek in neskončnost, ki diši po piškotih.

Sreča je – pesem v verzih, Sreča je – v srce potopljena in z upanjem prepojena.

Pina Maučec, 3. a

MAMA

Mama je od vseh ljudi najboljša na svetu, ker me ščiti, je prijazna, mi pomaga pri nalogi, mi kupi vse, kar si želim, je skrbna, ker se mi rada smeji in ker mi prežene skrbi.

Ula Vrhovec, 4. a

MAMA SE JEZI

Tudi name se mama jezi. Takrat zavpije in zavije z očmi. »Spet si vse polil! Spet nisi naloge naredil! Nisi nahranil mačke! In spet nisi uporabil zobne krtačke! Res ne vem sine, kaj bi s teboj, najraje bi te za ušesa kar takoj!«

Vseeno pa sem mamo razveselil, ko sem se rodil.

Patrik Kastelic, 4. a

Žana Sever, 9. a

POMLAD

Pomlad je prišla, zemlja se prebuja. Vsi na polja odhitimo, da kaj posadimo. Krompir, solato in korenje, da nam bo v veselje. Ko smo vse postorili, smo se vsi razveselili in za mizo razvrstili. Mati dala je kolače, kruha in pogače.

Urh Perko, 4. b

PRVI POLET Z LETALOM

(Opis dogodka)

Opisal vam bom, kako sem prvič poletel z letalom. Bilo je meseca avgusta. Ko smo šli k maši v nedeljo, je župnik rekel, da je pri šentviškem letališču prva vožnja brezplačna. Ker so bili sorodniki doma, smo se odločili, da gremo na avion.

Mislil sem, da so letališča narejena iz betona, narejena pa so iz trave. Jaz, moj starejši brat Miha in stric Tomaž smo šli s prvim letalom, moj mlajši brat Jaka in moja starša pa so šli z drugim letalom. Malo sem se bal, potem pa sem izvedel, da je čisto varno. Šli smo okoli Ivančne Gorice in Šentvida in videl sem svojo hišo. Vprašal sem pilota, kje pa on prebiva. Rekel je, da prebiva v Lipici. Vprašal me je, kateri razred obiskujem. Odgovoril sem, da bom šel v 4. razred. Razgled je bil lep. Užival sem. Ko smo prišli iz aviona, sem bil žalosten, ker je bila moja prva vožnja z avionom občana. Vesel sem bil, ker sem bil vsaj enkrat na avionu.

Ta dogodek sem si izbral, ker najprej nisem hotel iti na avion, a sem spoznal, da je letenje zelo zanimivo. To letenje je bilo zelo zabavno. Upam, da bom še kdaj letel z letalom. Lepo sem se imel. Za vedno si bom zapomnil ta dogodek.

Luka Skubic, 4. b

SRCE

Je rdeče? Mogoče svetleče? Dela trdo in bije močno.

Če zaljubljen si, posveti ti. Te ovije močno, da srečo imaš zelo.

Aja, še to, potem gibaš se lahko. Ko razmigaš se, prav razburjen je.

Ste že našli njegovo ime? To rdeče je srce.

Nastja Sever, 4. b

JAZ IN TI, BESEDNA IGRA IN ŠE KAJ

(Spis četrtošolca za Cankarjevo tekmovanje)

V obeh pesmih in v celotni zbirki sta ta jaz in ti babica in vnuk. Na to namiguje že naslov Babica za lahko noč. Skupaj se zabavata, dolgočasita, včasih tudi spreta, ampak spor hitro rešita. Seveda pa ne gre brez čudnih ali smešnih pripetljajev ter spanja.

V zbirki pa nastopajo tudi številne druge osebe. Najbolj mi je bila všeč žlica iz pesmi Poredna žlica. Žlica v resničnem življenju ne bi mogla oživet. V pesmi pa je mogoče prav vse. Žlica je bila poredna, ampak ali bi bila poredna, če pesem ne bi bila napisana? Seveda bi bila, ampak tega ne bi vedel nihče. V zbirki pa sem opazil še nekaj: igro besed. Pesnik se z besedami igra predvsem v pesmi Logično. Z besedami se igra na zelo humoren in zanimiv način. Dva verza iz pesmi Logično zelo dobro pokažeta to igro besed.

Kdo živi sredi Argentine?

Moj bratranec Tine.

Branje knjige bi priporočil vsem, ki se želijo zabavati, spočiti od književne klasike pa tudi malo pisati, pa jim nič ne pade na pamet. Knjiga Babica za lahko noč je smešna, sproščena, hkrati pa spodbuja mišljenje in vse vrste ustvarjalnosti.

Fedja Baloh, 4. b

KAJ JE TO ŠKODA

Škoda, da so izumili stroge starše, tete in mame. Škoda, da za otroke uboge veljajo prepovedi same. Škoda, da imamo take nadloge, te so najhujše zame. Škoda, da imamo domače naloge, ki se ne pišejo same. Škoda, da so na svetu droge, te niso ne zate ne zame. A najbolj škoda, da od vzhoda pa do zahoda nihče ne razume, kaj je to škoda!

Nik Jereb, 3. b

NAŠA ČEŠNJA

Ko jesen spet zažari, pri nas plešejo vse stvari. Ko sonce za oblak se skrrije, dež se kmalu vlije.

Za nameček še veter močno zapiha in češnji vsa oblačila odpiha. Češnja vsa žalostna je, ker postala gola je.

Ko zapade prvi sneg, zasneži nam celi breg. Češnja spet bo zažarela, saj postala bo vsa bela.

Spomladi, ko bo zacvetela, se veselo bo vrtela. Poleti spet bogato obrodi, da se vse od češenj iskri.

Maša Pečjak, Anamarija Kastelic, 5. a

Marcel Kavšek, 1. b

ČEŠNJA

Poletje je minilo, češenj polno obrodi. Jesen pred vrati je, drevo k počitku gre.

Jesen posebno moč ima, saj liste barvati zna. Rdeče, rumeno, oranžno in rjavo, o, kako mavrično je postalo.

Se veter z listi poigrava, v zraku je prava zabava. Češnja jih opazuje in se jim posmehuje.

Žan Nograšek, 5. a

Tevž Janežič, 4. a

ENO SEM UŠPIČIL (doživljajski spis)

Pripovedoval bom o tem, kako sem zlomil ključavnico. Ključavnico sem zlomil v šoli. Dandanes smo otroci zelo nepredvidljivi.

V tretjem razredu sem kot običajno šel v podaljšano bivanje. Bilo mi je zelo dolgčas. Gledal in gledal sem, vendar nisem našel nikogar iz našega razreda. Spomnil sem se, da je bil takrat tam moj najboljši prijatelj. Ugotovila sva, da je obema dolgčas. Nisva vedela, kaj bi sama s sabo. Potem pa je prišel čas za malico. Za malico smo imeli jogurt z žlico. Kot sem že omenil, nama je bilo dolgčas in domislila sva se super ideje. Spomnila sva se tistih filmov, ko udirajo v ključavnice z nečim priročnim in majhnim. Takoj mi je na misel padlo, da bom zaklenjen predal učiteljice odprl z žlico. Tako sem tudi naredil in nekako nisem pomislil, da je žlica plastična, nato se je delček žlice zlomil in ostal v ključavnici. Temu nisem posvečal veliko pozornosti, da ne bi bilo očitno. Učiteljica sploh ne bi opazila, če ne bi rabila odpreti točno tega predala. Neki fant iz tega razreda je bil očitno takrat priča temu in je vse povedal učiteljici.

Na to dejanje nisem ponosen. Ker je bila ključavnica uničena, sva morala plačati. Iz dogodka sem se naučil, da ne smeš poskušati takih stvari sploh zato, ker so ključavnice zelo drage, sploh v šoli.

Matija Širovnik, 6. a

MY FAVOURITE SERIAL

I like many series but my far favourite is named Castle. It is a criminal genra and it is about a writer (very known and popular) who is helping the NYPD solve murder cases. He once becomes a personal detective because he got kicked out, but they took him back. His partner Kate Beckett became his wife and also the captain of the NYPD. I could write about the serial all day long but that is not the point. I like it because it is always interesting, funny and you can learn a thing or two. I have been watching Castle since i was 10 years old and i know every episode, how it goes, who is guilty and what will happen in it. Because i watched it so many times, it became my comfort show. That is also the reason i watch it over and over. I have been watching it for so long so i will not get too anxious when something bad happens. It may sound weird, that it is my comfort show because i know what will happen next but i think it is all a part of my ADHD. My older sister is the one who showed me Castle and other detective and criminal serials, and she is the reason i became so obsessed with it. At first i thought i would not like it but after an episode or two i became very invested, started to love it and started watching it every day. Castle can teach people some things about life. It is realistic and shows true colors of life. It shows you that even when you think your life is black, you will find the beautiful white light, that will guide you throughout the life, and that there is always smething or someone that loves you, that life can be hard but it makes it so much memorable when you realise everything pays off. I have learnt a lot from this serial, everything from relationships, people and their way of thinking. It got my life perspective turned the other way around and i am very happy that it did, because i now try to understand people more and better and it is same with myself. Castle is always working on himself and it helped me to try and understand me as a person more. Because of Castle i became more fluent in English and it just made me love this language more than i already did!

Lea Kavazović, 9. a

MY FAVOURITE TV PROGRAMMES

I, personally, do not have a single favourite TV programme or show, but in the text below, I will describe several of them. Some I like more, some I like less.

"The Incredible Dr. Pol" is a veterinary show starring dr. Jan Pol, an experienced vet hailing from the Netherlands. People with injured pets visit his clinic, but they also go to farms to help farm animals quite often. Some of his co-workers / employees are Diana Pol and Charles Pol,

his wife and his son, dr. Brenda and dr. Emily, both women whom he hired (he hired another woman recently, but I cannot remember her name). I enjoy watching this show because seeing veterinarians at work is quite interesting to me. It can get tense when an emergency comes in or when an animal is euthanized, but it is all a part of the viewing experience.

"Air Crash Investigation" is a documentary about the investigations following horrible plane crashes as well as other accidents in aviation (such as mid-air collisions, non-fatal airplane failures and terrorist attacks). Sometimes the passengers and crew are fine, just a bit traumatised, other times there are only a handful of survivors. Sometimes they crash close to an airport, or even safely land, with help already on the way, other times they may crash in a hardly accessible location (a mountain, for example), stranded and without help for hours, if not days. I find the methods of investigation, their conclusions and the consequences, which may heavily impact the entire aviation industry, intriguing.

"Body Cam" is a criminal documentary, where we, the viewers, watch real footage from police body cameras. Different episodes show different members of police departments across the United States in different situations, but they are always tense and adrenaline-inducing. Some of these include high speed police chases, domestic violence reports that turn dangerous, shootouts between a suspect and cops, et cetera. Most of these situations end in the arrest of one suspect, sometimes even multiple. The policemen are also interviewed about their ordeals. Some are proud of their achievements, others might be traumatised, especially if they were injured. It feels so much better seeing live, real footage than some recreated stuff. Do you agree?

I honestly feel that I have expressed my liking for documentaries quite well in this text. There are plenty of other shows that I like (mostly documentaries), but I either last watched these shows a long time ago or they are not quite as interesting as the ones described above.

For now, this is all I want to type about. I wish you a wonderful day today.

Eva Retar, 9. a

MY FAVOURITE SONG AND MUSIC ARTIST

My favourite song of all time is Feel my rhythm by Red Velvet. I love and deeply enjoy the song very much, because the instrumental of the song is a very good mixture of classical/modern music. It draws inspiration from Bach and ballet, blending modern pop sensibilities with classical music. Its lyrics unravel someone's journey while enjoying themselves freely through time and space along with the song. Red Velvet's

music is known to be very enjoyable and different. The song's inspiration is actually a painting named Garden of Earthly Delights, painted by Hieronymus Bosch for Henry III Nassau-Breda. Feel my rhythm is accompanied by Red Velvet's beautiful and angelic vocals. The rap verses break up their lovely vocals and give a fun touch to the song, making it so beautiful and ear catching. You might wonder who Red Velvet even is? Let me introduce you to them. Red Velvet is a 5 member girl group. The member's names are Irene (the leader), Wendy, Joy, Seulgi and Yeri. The group was formed by SM Entertainment, with a very special and interesting concept, which is according to the group, divided into 2: The "Red" concept, where they show their colourful, bright, bold and abstract side, and the "velvet" concept, which shows their elegant and mature side. By combining the two concepts, the name Red Velvet was born. The group is also known for their breathtaking choreographies (every song usually has its own choreography). They're also known for their beauty. The members are very beautiful and fit the beauty standards, but their main visual is Irene, who was called "Korea's best visual" several times by the media. Long story short – Red Velvet is amazing and I love them.

Manca Valentinčič, 7. b

MY DAY

I wake up at six o'clock. Then I go to the washroom to brush my teeth. After that I grab my clothes and get dressed. Then I put on my jacket, take my school bag and go to the bus station to wait for my bus. After the bus takes us to school I wait for my friends. Then we put on our slippers and get to class. After school I get on the bus at five past twelve and go home. In the afternoon I eat my lunch and do my homework. When I finish all I have to do, I use the internet, play with my brother or play videogames. When it's seven o'clock I take a nice shower. At half past seven I eat my dinner. Then I chill for a little bit and at ten o'clock I go to sleep.

Katarina Moškrič, 5. b

MY FIRST DAY OF SCHOOL

I am going to describe to you my first school day. On the first day of school, I got up at 7.00 a.m and ate breakfast. I was very much looking forward to the first day of school. When my parents took me to school, I was excited. I quickly changed into my slipper and went to class. I jumped rope before I entered the classroom. After jumping, I went to find where I was sitting. When we all sat down at the desks, our teacher introduced herself. Atter the speech, we introduced ourselves to our classmates. I really liked the first day of school.

Neža Turk, 7. b

MY FIRST DAY AT SCHOOL

I went to school by car. I was happy and nervous. I had a beautiful bag and my hair was really nice. Our classroom was big and everything was decorated. Our teacher was very patient. When we finished our breakfast, we took a tour around the school. Our teachers told us where the kitchen, bathroom, gym, wardrobe, dining hall, etc. were. When we finished the tour around the school, we had to introduce ourselves. We said goodbye. Mom and dad picked me up and drove me home.

Zala Štepec, 7. b

MY STRANGE DREAM

When I fell asleep, I started dreaming about being arrested by the police. Instead of taking me to the police station, they took me to my aunt's house. On the way there I jumped out of the car and ran into the forest. I was all scratched up and bleeding. Then I woke up.

Denis Berdajs, 7. b

MY STRANGE DREAM

In my dreams I was famous. I sang, played the cello and the piano. I was in a studio.

Another famous singer was also there. He was recording a song. I was waiting in line. I couldn't wait for the manager to call me. My cousin was also with me. It was finally my turn. When I started singing my song, my cousin started playing the piano. Suddenly, my cousin started yelling at the famous singer. This was my dream, and my cousin ruined it!

The manager yelled at us and threw us out. I was so angry at my cousin I couldn't even look at him.

I was really sad, locked in my room. Weeks passed. I didn't go to school. One day my phone rang and it was the manager. He told me that my cousin went to him and apologized. I called my cousin and he promised it won't happen again. Soon I started recording my song and I was really happy.

Lara Bizjak, 7. b

MY WEIRDEST DREAM

I had a mystery dream last month. Everything was the same... Well kind of, only everything was turned upside down. I thought I was going crazy, because everyone acted like it was nothing. They were all dressed the same, except for a weird guy who had the brightest yellow t-shirt I had ever seen. He was jumping up and down like he won a lottery. When I asked him what was going on he just looked at me and started speaking a different language. At that moment I felt like he was putting a spell on me. He was speaking like that for 5 whole minutes. After he was done he just disappeared and left me a note. It said: "Go straight and take the first left!"

I was lost anyway, so I followed the directions. When I arrived, there was nothing. I was looking around when I started suddenly falling. I looked down and saw a big black hole. I was falling and falling until I woke up.

Živa Križman, 7. b

ROALD DAHL: MATILDA

Parents love their children. Even if their baby is the most disgusting thing, they will love it. Well, not always.

Matilda was born to Mrs. and Mr. Wormwood. They hated her, but they loved her brother. Her father had a car shop and her mother wasted her mornings by playing bingo. Matilda learnt how to read when she was only 3 years old. When she was home alone, she would walk to the library and spend all her time reading books. Matilda was a very clever girl. Her dad didn't let her go to school for a very long time. When she was five and a half, she finally went to school.

There she met miss Honey. She was a lovely teacher. Matilda answered her every multiplication question. Matilda could also read and spell difficult and long words. Ms. Honey was fascinated. She immediately knew Matilda belonged in a higher class. She went to the headmistress, miss Trunchbull.

When Ms. Honey told her about

Matilda, she yelled at her. One day Trunchbull came to their classroom. She also brought a jug of water. She was really evil to Matilda. When the headmistress drank water, Matilda wished that Miss Trunchbull would pour water on herself and it actually happened.

Matilda realised that she could move things with her mind. Teacher really liked Matilda and in return Matilda trusted her. Ms. Honey admitted to Matilda that the headmistress was her aunt and that she was poor because of her greed. Matilda decided to help her. She used her magic powers and scared miss Trunchbull.

When the principal returned everything she stole from miss Honey, she left school and the town. Miss Honey became the principal and Matilda was put in a higher class. Her parents moved to Spain because her dad was chased by the police, so Matilda stayed with miss Honey.

Zoja Nograšek, 7. b

WHY IS HOMEWORK IMPORTANT?

Doing our homework is very important for us, because that way we learn regularly. We repeat the last subject again and consolidate it. We get work habits, and become independent and responsible. Our success is better. We learn to organize time and work.

If we don't do our homework our knowledge gets worse. We have trouble following the course subject. We also get embarrassed if the teacher finds out we forgot our homework. We get a minus and when we have a lot of them we receive a punishment.

So let's do our homework and expand our knowledge!

Nik Strnad, 7. b

WAS MACHST DU IN DEINER FREIZEIT?

In meiner Freizeit höre ich Musik. Es hängt von der Laune ab, was für Lieder ich höre. Manchmal gehe ich spazieren und dann male ich. Ich lese Bücher auch gern. Am liebsten aber treffe ich mich mit meinen Freunden.

Tia Sinic, 8. b

DAS THEMA: SCHULE

Ich lerne in der Schule und schreibe Tests. Ich male gern und höre Musik. Ich mache auch Arbeitsblätter für meine Mitschüler.

Julita Kemperle, 6. a

Mein Lieblingschulsfach ist Sport, weil ich gerne trainiere und turne.

Zala Slapnik, 6. a

Ich bin gut in Sprachen und ich lerne Fremdsprachen gern. Ich liebe Deutsch. Es ist nicht schwer. Es ist eine lustige und interessante Sprache.

Ich schreibe, rechne, zeichne, male und lerne in der Schule. Ich gehe auch auf den Sportplatz.

Lara Lampret, 6. a

Ich schreibe in die Hefte und lese Bücher. Ich rechne und lerne. Manchmal mache ich Hausaufgaben in der Schule. Ich bekomme Noten.

Maja Vencelj, 6. a

Mein Lieblingschulfach ist Kunst, weil ich sehr schön zeichne. Es macht mich glücklich.

Alja Šraj, 6. a

Ich lerne in der Schule. Ich höre dem Lehrer zu. Ich schreibe in die Hefte, male und höre Musik.

Ines Obolnar, 6. a

Mein Lieblingschulfach ist Mathematik. Ich kann viel rechnen. Ich finde Mathematik lustig und einfach. Ich mag Geometrie und die Hausaufgaben sind nicht schwer. Die Lehrerin unterrichtet gut. Mathematik ist nie zu schwer für mich.

Vid Dežman Varga, 6. b in
Vid Koleša, 6. b

WAS MACHST DU IN DEINER FREIZEIT?

In meiner Freizeit höre ich Musik. Es hängt von der Laune ab, was für Lieder ich höre. Manchmal gehe ich spazieren und dann male ich. Ich lese Bücher auch gern. Am liebsten aber treffe ich mich mit meinen Freunden.

Tia Sinic, 8. b

Am Wochenende mache ich meine Hausaufgaben. Ich gehe jeden Tag einkaufen und ich treffe mich mit meinen Freunden. Ich spiele mit meiner Katze.

Kaja Mihelič, 8. a

In meiner Freizeit schlafe ich, weil ich müde bin. Dann backe ich einen Kuchen oder eine Torte. Manchmal lerne ich für die Schule und lese. Musik hören liebe ich auch. Oft treffe ich mich mit meinen Freunden am Nachmittag oder am Wochenende.

Manca Vencelj, 8. a

In meiner Freizeit spiele ich Badminton. Ich spiele Badminton mit meinen Freundinnen Tia und Manca. Ich gehe gerne spazieren. Oft treffe ich mich mit meiner Freundin Žana. Sie ist meine Nachbarin. Ich mache meine Hausaufgaben jeden Tag am Nachmittag.

Julija Koželj, 8. a

In meiner Freizeit mache ich gern einen Spaziergang. Ich schlafe mich aus und esse gut. Ich lese interessante Bücher und im Winter gehe ich Ski fahren. Jeden Tag aber spiele ich Basketball auf dem Schulsportplatz. Es ist wirklich toll! Tennis und Fußball aber mag ich nicht. Ich treffe mich mit meinen Nachbarn am Wochenende.

Julija Šteh, 8. a

In meiner Freizeit besuche ich meine Oma. Ich treibe Sport jeden Tag. Ich spiele Volleyball zweimal pro Woche, am Dienstag und am Donnerstag. Dreimal pro Woche gehe ich mit meiner Freundin Hana in den Fitnes-Studio. Am Freitag habe ich einen Schießtraining. Manchmal gehe ich am Sonntag Rad fahren. Sport ist gesund und macht fit.

Neža Zupančič, 8. a

In meiner Freizeit gehe ich gerne spazieren. Ich spiele Fußball und Basketball jeden Tag. Zweimal pro Woche gehe ich joggen. Ich treffe mich mit meinen Freunden am Wochenende.

Zoja Smole, 8. a

Am liebsten spiele ich Computerspiele in meiner Freizeit. Rad fahren mag ich auch. Manchmal muss ich aber mit meinem Hund spazieren gehen. Im Winter gehe ich gern Ski fahren und ich klettere. Schwimmen mag ich auch.

Tobja Dimec, 8. b

Hallo, ich bin Nejc. Ich spiele gern Computerspiele und verbringe meine Freizeit auf Youtube. Ich gehe auch gern spazieren.

Nejc Pevc, 8. b

LIEBE AUF DEN ERSTEN BLICK

Prinz Max lebt auf einem Schloss auf dem Berg in Deutschland. Julia ist ein Mädchen aus dem Volke. Und das ist ihre romantische Liebesgeschichte.

Es ist Samstag und Prinz Max geht mit seinem Pferd auf den Markt in die Stadt. Er kauft Honig für seine kranke Mutter. Dann geht er zum Schmied und sieht ein schönes Mädchen. Das Mädchen arbeitet auf der Wiese und es ist sehr wunderschön. Er stürzt vom Pferd. Julia hilft ihm und sie verlieben sich. Sie treffen sich aber lang nicht.

Prinz Max möchte aber den letzten Wunsch von seiner Mutter erfüllen. Die Mutter möchte, dass er mit Julia heiratet. Nach der Heirat stirbt die Mutter und Julia wird Königin. Sie bekommen ein Baby und sie leben glücklich für immer und ewig.

Daša Fajdiga, 7. b, Živa Miklič, 7. a, Nany Urbas, 7. a

MEINE WINTERFERIEN

Meine Winterferien haben am 6. Februar begonnen.

Am Samstag war ich krank. Ich hatte nämlich die Grippe. Am Sonntag und am Montag haben wir uns abends mit Freunden auf der Eisbahn in Temenica getroffen und gemeinsam Spaß gehabt. Am Dienstag bin ich mit meiner Familie nach Ljubljana einkaufen gegangen. Es war schon Mittwoch, ich bin um halb sieben aufgestanden, und wir sind Ski gefahren, in das Skigebiet in Cerkno. Es war sehr kalt und gleichzeitig sehr angenehm. Am Donnerstagmorgen wiederholte ich den Unterricht, und am Nachmittag verabredeten wir uns auf der Eislaufbahn. Wir sind auch am Freitag Ski gefahren, aber nicht in Cerkno, sondern in Pokljuka. Dort war es sogar noch kälter, nämlich -14 °C. Samstag und Sonntag verliefen ähnlich. Morgens habe ich gelernt, und nachmittags ging es wieder auf die Eislaufbahn. Diesmal war es sogar etwas Besonderes, denn es war das letzte Mal, dass die

Eisbahn geöffnet war. Ich habe meine Winterferien sehr genossen und ich hoffe, dass die nächsten Ferien noch besser und länger sein werden.

Zala Ciglar, 9. b

MEINE WINTERFERIEN

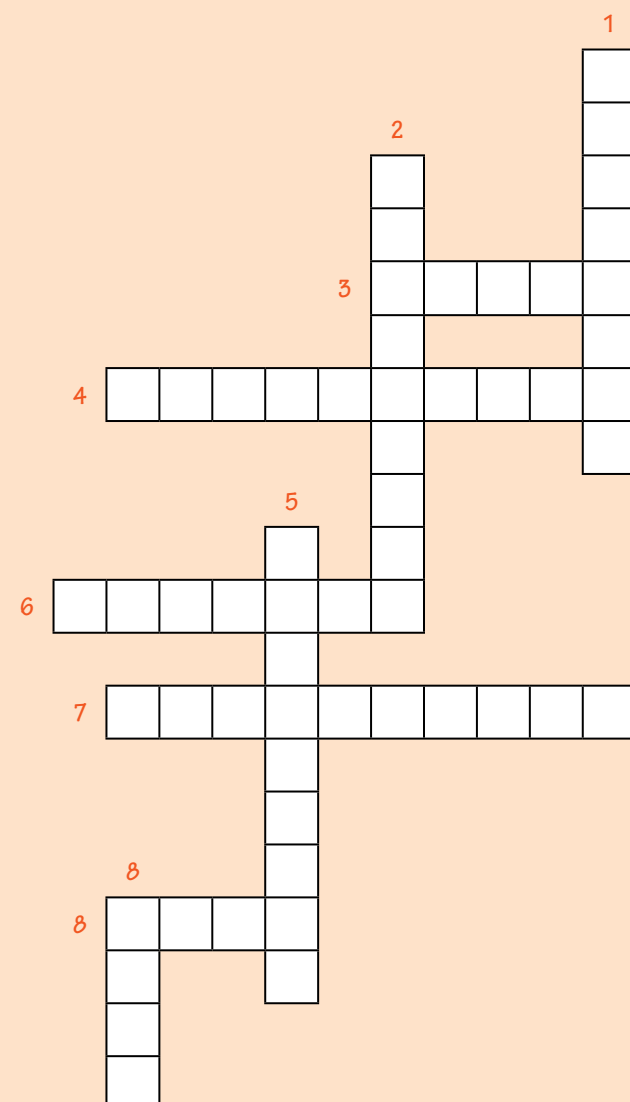
Heute erzähle ich euch über meine letzten Winterferien und alle interessanten Sachen, die ich gemacht habe.

Wir sind auf Rogla und in Soriška planina Ski gefahren. Ich bin mit meiner Schwester und ihrem Partner gegangen. Wir hatten viel Spaß. Das war nicht alles, was ich in den Ferien gemacht habe. Wir sind mit Freunden auf der Eislaufbahn in Temenica gegangen. Am nächsten Tag bin ich auf die Ferien zu meiner Schwester nach Ljubljana gefahren. Ich habe mit meinem Neffen gespielt und wir hatten viel Spaß.

Das war's mit meinen Winterferien. Wie war Ihr Winterurlaub?

Jerneja Hribar, 9. a

ZA VEDOŽELJNE IN RAZGLEDANE

VODORAVNO

- 3 rimski kralj Julij
- 4 prebivalka Francije
- 6 medicinski specialist za oči
- 7 predmet, pri katerem računamo
- 8 pečina, previs

NAVPIČNO

- 1 naša severna sosed
- 2 ustanovil ga je Bill Gates
- 5 kockasta igra
- 8 zelo trd del telesa

Križanko pripravila Ferdja Baloh, 4. b

UGANKE

Na kolesih drvi po cestah, kot bi peruti imel na nogah. Daljave požira, ovinke hlasta in z repom iz dima za sabo mahlja.

(avto)

Je tanek, iz gume in veliko zraka. Samo če je privezan, te počaka.

(balon)

Iz mehkega blaga samo to čaka, da se vanjo posrka kaplja vsaka.

(brisača)

V njem sobice sladko skrivnost hranijo. Prebivalci s pikom ga branijo.

(čebelnjak)

Beli zobje pa še črni so vmes, trebuch raztegne, te vabi na ples.

(harmonika)

Čudna ptica na vijak, dvigne se navpično v zrak.

(helikopter)

Plašček rdeč, pike so črne, s prstka zletela je: kdaj se spet vrne?

(pikapolonica)

Četudi potuje, je vedno doma, za sabo sled pušča, rožičke ima.

(polž)

(Vir: <http://igramose.blogspot.com/p/uganke.html>)

VICI

Polž pleza po deblu češnje. Mimo prileti kos in mu reče: »Nima smisla, da plezaš po drevesu, saj ni nič češenj!« »Ko bom na vrhu, bodo že!«

Dve dlaki sta hodili po cesti. Eno je povozil avto, druga pa je olajšano zavzdihnila: »Ojoj, za dlako ...«

Razred učencev je v živalskem vrtu. Tomaž je posebno navdušen nad žirafami. Učiteljica ga vpraša: »Pa bi imel tak vrat?« Tomaž ji odgovori: »Pri umivanju ne, pri kontrolkah pa z veseljem!«

»Jakob, kateri mesec ima osemindvajset dni?« »Vsak, gospod učitelj, nekateri pa jih imajo tudi več!«

(Vir: <https://osmislinja.si/2020/04/05/sale-za-otroke-smeh-je-pol-zdravja/>)

Jerneja Hribar, 9. a

KRIŽANKA

GESLO

3 5 2 1 4 8 2 8 1 3 7 6 9 2 5

Križanko pripravil Jakob Kastelic, 9. a

SOLATA S HRUŠKO IN KOZICAMI

SESTAVINE:

- 200 g olupljenih repkov kozic
- 100 ml jogurta
- 1 glava mehke solate
- 2 hruški
- 1 žlička provansalskih začimb (šetrja, timijan, rožmarin, origano in majaron)
- parmezan v kosu
- sok polovice limete
- oljčno olje
- solni cvet

POSTOPEK:

1. Čokoladne piškote zmeljemo v drobtine ter jih pomešamo s sladko smetano in stopljenim maslom, da dobimo enotno maso. Maso nežno potlačimo na dno kozarcev.
2. Repke kozic posolimo s solnim cvetom, potresemo z mešanico provansalskih zelišč, pokapljamo z oljčnim oljem in premešamo.
3. Solato operemo, dobro osušimo in natrgamo na koščke. Hruški narežemo na kocke, prav tako parmezan, ki pa ga lahko tudi nadrobimo ali grobo natrgamo.
4. Repke kozic na hitro popečemo v ponvi. Solato prelijemo s prelivom in potresemo s hruškami in parmezanom. Dodamo še popečene kozice in postrežemo.

(Vir: Recept je iz kuharske knjige Tomaž)

SVEDRČKI S PESTOM IZ BROKOLIJA IN AVOKADA

SESTAVINE:

- 400 g svedrčkov
- 50g naribanega parmezana
- 1 avokado
- glava brokolija
- malo limoninega soka
- sol in poper

POSTOPEK:

1. V velikem loncu zavremo vodo, jo osolimo in vanjo stresemo na cvetke razdeljen brokoli. Po 4 minutah brokoli s penovko poberemo iz lonca in takoj prestavimo v posodo z veliko zelo mrzle vode.
2. V lonec nato stresemo svedrčke in jih skuhamo do mehkega.
3. Avokado olupimo, narežemo na koščke in pokapljamo z limoninim sokom. Približno polovico brokolija prihranimo, drugo polovico pa z avokadom zmeljemo v pesto; na koncu primešamo še nariban parmezan in po okusu solimo in popramo.
4. Ko so testenine kuhane, iz lonca vzamemo (in prihranimo) malo vode, testenine odcedimo in jih zmešamo z brokolijem in pestom. Če se nam jed zdi presuha, prilijemo malo vode od kuhanja testenin.

(Vir: Recept je iz kuharske knjige Tomaž)

ZLOŽENKA IZ JAJČEVCEV

SESTAVINE:

- 50 g rikote
- 3 jajčevci
- 1 mocarela
- 3 večji paradižniki
- drobtine
- parmezan
- oljčno olje

PRIPRAVA:

1. Pečico segrejemo na 180 stopinj. Jajčevce narežemo na slab centimeter debele rezine. Posolimo jih po obeh straneh in pustimo stati približno pol ure, da sol iz jajčevcev potegne vodo. Rezine jajčevcev nato osušimo s papirnatimi brisačami.
2. Na ognju segrejemo večjo ponev in jo čisto rahlo naoljimo. Rezine jajčevcev položimo v ponev in pečemo, dokler ne postanejo rjave barve. Pečene rezine odlagamo na krožnik.
3. Paradižnike narežemo na 5 mm rezine, rikoto nadrobimo. V namaščeni ognjevarni posodi napravimo 4 zloženko. Vsaka se prične z rezino jajčevca, nanjo položimo rezino paradižnika in po njej potresemo malo rikote in drobtin. Zaporedje ponavljamo, dokler nam ne zmanjka sestavin. Na vrh vsake zloženko damo rezino mocarele in v vse skupaj zapičimo leseno nabodalo.
4. Pečemo približno 40 minut, pri čemer zloženko za zadnjih 10 minut peke potresemo z naribanim parmezanom.

(Vir: Recept je iz kuharske knjige Tomaž)

Slastne recepte je za vas pripravila
Zoja Nograšek, 7. b

MODA ZA POMLAD- POLETJE 2023

Ko se bližamo polovici leta in toplejšim dnevom, je čas, da začnemo pregledovati največje modne trende, ki se pojavljajo na modnih brvoh in jih že lahko vidimo na prodajnih policah.

Modni svet se nenehno spreminja in prinaša novosti in trende, a najpomembnejše je, da so trendi prilagojeni našemu osebnemu slogu in željam. Če niste ljubitelj trenutno najbolj modnih kosov, se osredotočite na izbiro tistih, ki vam bodo omogočili, da se boste v njih dobro počutili in da jih v svojo garderobo vključite na način, ki se vam zdi pristen.

Letos se bodo nosili udobni kroji ter materiali. Vedno bolj so v ospredju oblačila iz trajnostnih in okolju prijaznih materialov, kot so bombaž, lan, konoplja in bambus.

KAJ JE NAJBOLJ TRENDOVSKO ZANJO?

Lahkotne jakne: Topli vrhnji deli oblačil so odlični za hladne dni in so nujen kos garderobe za vsakogar. Priljubljene so prevelike jakne, ki so udobne in modne ter jih je mogoče kombinirati na različne načine. Če želite športni videz, jih kombinirajte s pajkicami in supergami, za pridih elegancije pa zraven oblecite kavbojke.

Rokavi na balon: Rokavi na balon se ponovno vračajo. Zlahka jih kombinirate tako s krili kot kavbojkami in elegantnimi hlačami, da ustvarite čudovit videz.

Živalski vzorci: Živalski vzorci so letos posebej priljubljeni. Lahko jih najdete na oblačilih, obutvi in dodatkih.

Črtasti vzorci: Lahko jih najdete na bluzah, krilih, hlačah in oblekah. Chino hlače: v modnih prodajnah jih boste letos lahko našli v različnih barvah in vzorcih. Lahko jih nosite tako za sproščen kot tudi za bolj eleganten videz.

Srajčne obleke: Srajčne obleke so izjemno vsestranske in se lahko nosijo za različne priložnosti. Lahko jih oblečemo za v službo, na večerjo ali celo na poroko.

Večni džins: Hlače iz džinsa so kos oblačila, ki nikoli ne gre iz mode. Na voljo je v številnih modelih, barvah in vzorcih. Poleg tega je džins izjemno udoben in se dobro prilaga vsem oblikam teles, kar je še ena od njegovih prednosti.

KAJ JE TA HIP NAJBOLJ TRENDOVSKO ZANJ?

Srajce: Srajce so preproste in elegantne ter se lahko kombinirajo z različnimi kosi oblačil. Lahko jih nosite za vse priložnosti.

Športne jope in puloverji: Športne jope in puloverji so priljubljeni zaradi udobja in vsestranske uporabe. Preprosto se lahko kombinirajo z drugimi kosi oblačil in obutve, od kavbojk, trenirk in kratkih hlač do superg in natikačev. Idealni so za nošenje v prehodnih sezonah, kot je pomlad, ko so jutra hladnejša, vreme pa bolj spremenljivo.

Pomlad in poletje 2023 sta barvita tudi v modnem svetu. V ospredju bodo svetlejša barva in odtenki sončnega zahoda. Te barve lahko vključite v svojo garderobo na različne načine, z dodatki, kot so pasovi, majicami ali športnimi supergami.

Bomber jakne: Priljubljene so zlasti zaradi svojega klasičnega videza, preprostosti in udobnosti. Kombinirate jih lahko z drugimi kosi oblačil, kot so džins in chino hlače, ter nosite v različnih barvah in vzorcih. So praktične in udobne ter se lahko nosijo vse leto.

Superge v retro stilu: V modo se vrača slog 80. let. Superge se podajo k vsem klasičnim slogom oblačenja z modernim pridihom. Za pomlad 2023 so ti čevlji na voljo v različnih barvah in

materialih, ki jih bodo moški lahko kombinirali s svojimi najljubšimi oblačili.

Kargo hlače: So udobne, funkcionalne in oblečete jih lahko s številnimi drugimi športnimi kosi. Danes jih lahko najdemo v različnih barvah in vzorcih, od klasičnih zelenih in rjavih do živahnih barv in kovinskih tonov.

KAJ PA LETOŠNJE TRENDI BARVE?

1. biserno siva	6. modra
2. nude	7. živo oranžna
3. ososovo roza	8. jabolčno rdeča
4. masleno rumena (ne citronska, ne pastelna)	9. avokado zelena
5. otroško modra	10. vijolična

VALETA 2023

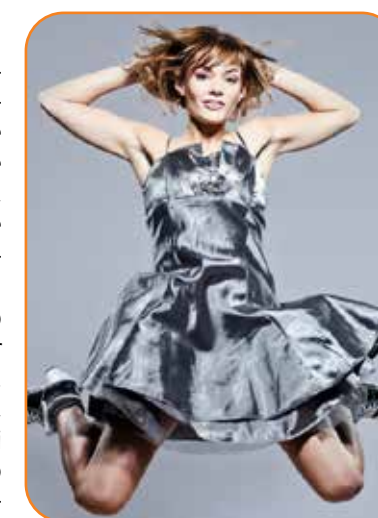
Valeta – za devetošolce najpomembnejši dogodek letošnjega leta. In na tak pomemben dogodek je vsak rad poseben.

Nekaj nasvetov, da vam bo to uspelo:

DEKLETA

Za dekleta najpomembnejši del predstavlja obleka, saj je to osnova. Zato je najprej treba vedeti, kakšna bo ta, da se lahko odločite za pričesko, nohte, torbico in čevlje. Najprej dobro premislite, v katero smer želite iti glede barve. Pomembno je tudi, da izbereš obleko, ki je primerna za tvoj tip telesa. Najbolj smiselno je, da se orientiraš po svoji omari.

Ni pa obleka edina izbira. Lahko je kakšen eleganten komplet v obliki lahkih hlač na zvočec, crop topa in suknjiča. Eksperimentiraj in ne boj se izstopati. Najbolj pomembno je,

da se ti počutiš udobno v svojih oblačilih, saj takrat izgledaš najsamozavestnejše in siješ tako, kot je treba. Čevlji, torbica nohti – vse naj se barvno ujema, da se barve ne tepejo.

Če boš oblečena tako, da izstopaš, naj bo frizura preprostejša in seveda obratno. Pri preprosti obleki daj malo več poudarka na pričesko.

FANTJE

Z izborom enobarvne elegantne obleke ne moreš zgrešiti. To kombiniraj s srajco in si zmagal. Lahko dodaš kravato, vendar svetujemo, da greš brez, saj je že obleka sama po sebi dovolj elegantna. Tudi srajca pravzaprav ni nujna, lahko imaš pod suknjičem majico z V-izrezom. Dodatna možnost je tudi brezrokavnik za čez srajco, ki celoten stil lepo poveže.

Če ne maraš oblek, se lahko odločiš za običajne kavbojke s srajco ali majico, čez oblečeš suknjič in je to to. Odloči se za možnost, v kateri se najbolje počutiš!

Če želiš izgledati, kar se da elegantno, izberi klasične, nizke, elegantne čevlje. Če pa se nagibaš k bolj neformalnemu izgledu, pridejo v poštev tudi superge.

Glede pričeske pa: eleganten stil – elegantnejša, polizana pričeska; manj uraden stil – bolj razmršena, svobodna pričeska.

Predvsem pa bodite samozavestni, izberite si tisto, v čemer se dobro počutite. Če boste oblačila znali nositi, boste v vseh sijali.

Modno vas ozavešča Živa Miklič, 7. a

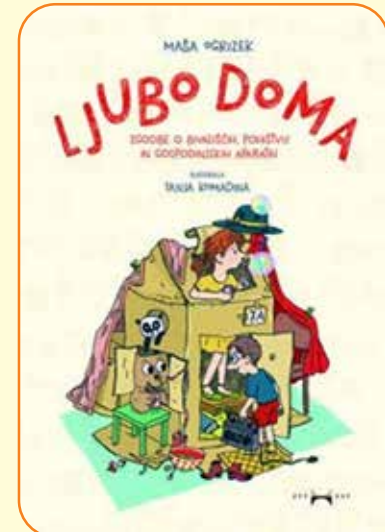
Ni poležavanja na plaži brez družbe dobre knjige. 😊

ZA UČENCE PRVEGA TRILETJA

Maša Ogrizek
LJUBO DOMA

Sedemletni Piki in njenemu dve leti mlajšemu bratcu Kraljeviču se zruši svet, ko se morata zaradi mamine nove službe s sončne Primorske preseliti v sivo Ljubljano. K sreči spoznata simpatično Sovico, s pomočjo katere udomačita mesto, stanovanje pa spremenita v dom.

V besedilo so nevsiljivo vtakne zgodbe o zgodovini bivaljših, pohištva in gospodinjstvih aparatov.

Drugi predlogi za poletno branje:

Milan Dekleva:
MALA ALMA NA VELIKI POTI - ALMA KARLIN,

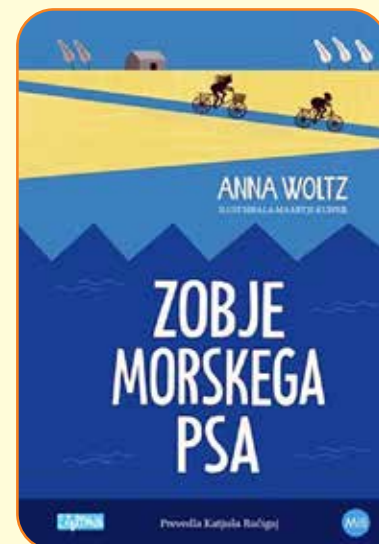
Peter Svetina:
TIMBUKTU, TIMBUKTU,

Piret Raud:
PRISLUKJENE ZGODBE ...

ZA UČENCE DRUGEGA TRILETJA

Anna Woltz
ZOBJE MORSKEGA PSA

Atlanta ima svojvrsten načrt. Za najpomembnejšo vožnjo svojega življenja potrebuje dvanajst sendvičev, štiri banane, nočni zobni aparat in novoletne lučke. Ne more vreči puške v koruzo, saj ji bo potem vse spodletelo. Žal se že čisto na začetku z vso močjo zaleti v Finleyjevo kolo. Finley je pobegnil od doma in v žepu ima le dva zoba morskega psa. Ima Atlanta smolo, da ga je srečala, ali pravzaprav srečo? Zgodbi obeh otrok sta povezani z njunima mamama ...

Drugi predlogi za poletno branje:

Tomáš Končinský in Barbora Klárová:
ZATIPK IN FLEK,

Terry Prachett:
MICENI SVOBODNI MOŽJE,

Roald Dahl:
ČUDOVITI LISJAK ...

ZA UČENCE TRETJEGA TRILETJA

Igor Karlovšek
OGNJENI TRIJE: IZGON

Izgon je prvi roman v novi zgodovinski sagi Ognjeni trije Igorja Karlovška, ki ga med drugim poznamo po zbirki Ognjeno plemo.

Slovanska plemena pod vodstvom Ognjena, poveljnika slovanske vojske, so se po dolgem potovanju z vzhoda končno ustalila ob sotočju obeh Sav. Družine so znova združene, zemljanke postavljene, proso posejane. Zaljubita se Ognjenov sin Plamen in Živa, hči poveljnikovega namestnika. A njuna ljubezen ni po volji Živinega očeta. V mlado ljubezen zarežejo pesti, smrt in izgon.

Drugi predlogi za poletno branje:

Vinko Möderndorfer:
JAZ SEM ANDREJ,

Damijan Šinigoj:
ISKANJE EVE, AKSINJA KERMAUNER

Silvester Vogrinec:
ORFEJEVA LIRA ...

Za vas pripravila učiteljica Nejka Omahen Šikonja

IZDELEK IZ KOVINE: SAMOKOLNICA

Za to izdajo Ferdovega časopisa sva se odločila, da pripraviva izdelek iz kovine. V inspiracijo nama je bilo tekmovanje iz tehnike, kjer smo morali narediti samokolnico. Pokazala bova postopke, kako lahko tudi doma iz kakršnih koli odpadkov naredite preprosto samokolnico. Ker se midva dobro znajdeva med kovinami, sva se odločila za izdelek iz pocinkane pločevine.

Gradivo, pripomočki in stroji: pocinkana pločevina, risalna igla, ravnilo, vzvodne škarje za pločevino, pila, brusni papir, točkalno, kovinsko kladivo, lesena podlaga, vrtni stroj s svedrom, primež, pvc kladivo, kovice, klešče za kovičenje, vijaki, matice in podložke, leseno kolo.

POSTOPEK IZDELAVE

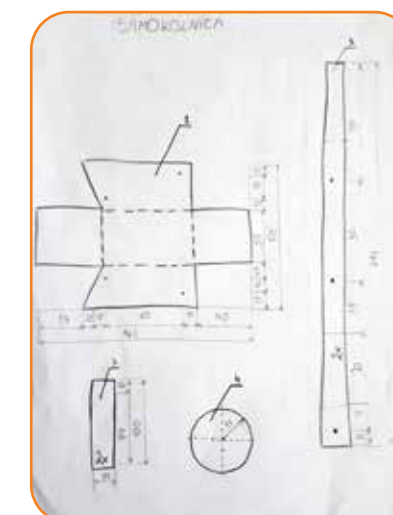
1. Najprej na list papirja narišemo nekaj idej in izmed njih izberemo najizvirnejšo. Idejo narišemo v obliki načrta ter dodamo mere. Mere prenesemo na trši papir in izdelamo šablono za lažje predstavljanje.
2. Ko z načrtom končamo, z zarisovalno iglo narišemo sestavne dele na kos pločevine. Risanje z risalno iglo je kar zahtevno in natančno delo.
3. Sestavne dele z vzvodnimi škarjami natančno izrežemo.

4. Na posameznih delih s točkalom določimo mesta vrtanja. Pri vrtanju smo previdni in uporabimo ustrezna zaščitna sredstva.
5. Naslednja delovna operacija je brušenje. V primež vpneemo pločevino in s pilo obrusimo robove. Če smo bili pri rezanju natančni, je brušenja zelo malo.
6. Ko končamo z brušenjem, vse skupaj upognemo/prepognemo s pomočjo PVC kladiva in primeža.
7. Preverimo, če se deli ujemajo. Sestavne dele spojimo s kleščami za kovičenje in kovicami.

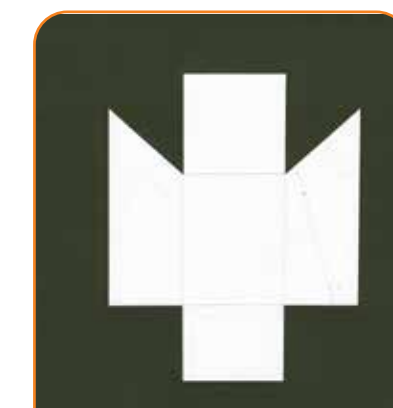
SKICIRANJE IDEJ

SKICA IZDELKA Z USTREZNIMI MERAMI

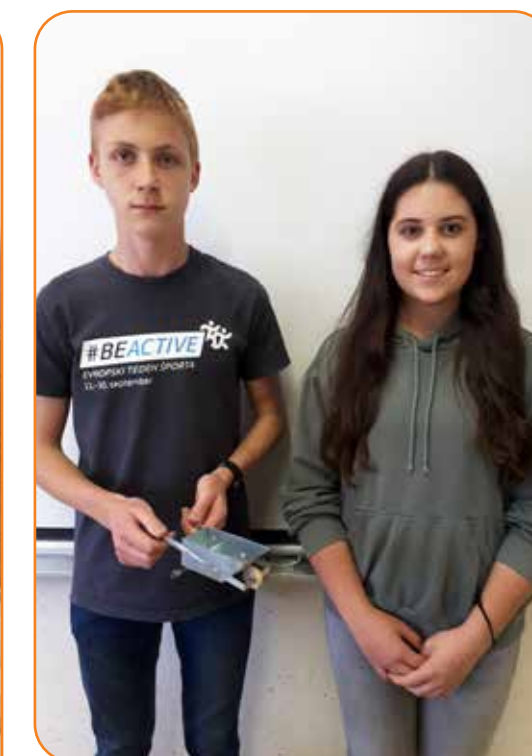
ŠABLONA IZ PAPIRJA ZA LAŽJE NACRTOVANJE

Tako sva naredila majhno samokolnico, ki jo lahko uporabimo v najrazličnejše namene, kot na primer posodica za pisalni pribor. Morda pa se znajde v peskovniku in ji ne bo dolgčas. Pri izdelavi sva se imela prav lepo, čeprav sva se kar malo bala, da se ne bo dobro izšlo.

8. Da pa ne bi prišlo do morebitnih poškodb, sva uporabila tudi zaščitna sredstva: halja, rokavice ter zaščitna očala.

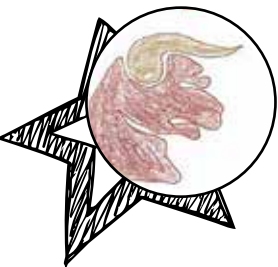
Žana Verbič in Jakob Kastelic, 9. a

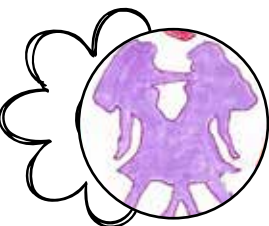
Oven (21. 3.–20. 4.)

Občutil boš spremembe. Prej boš hodil spat in ko se boš zjutraj zbudil, boš utrujen. Zakaj? Imel boš težave z ljubeznijo. Ne bo ti dalo miru, dokler ne poveš komu. Ko boš povedal, ti bo lažje. Občutek bo tak takrat, kot bi našel zlato. Takrat boš tudi lažje in mirneje spal. Vmes pa, ko še tega na boš vedel, si boš naročil novo vzmetnico.

Bik (21. 4.–21. 5.)

Poleti boš imel krasen čas s svojimi prijatelji in družino. Razmišljati moraš le o pozitivnih stvareh, saj če boš verjel v njih, se bodo tudi uresničile. Zelo rad boš v morski vodi in na plaži, pojedel boš veliko sladoleda in zanimivo, kumaric in paradižnika. Poskrbi primerno za svoje vitamine in minerale, dodaj še nekaj gibanja in sproščenega počitka, pa bo to poletje eno izmed najlepših v tvojem življenju. S prijatelji se boste ob večerih vedno krasno zabavali.

Dvojčka (22. 5.–21. 6.)

Na novo se boš zaljubil. Vse se ti bo zdelo super in zabavno. Rad boš pomagal pri hišnih opravilih in s tem boš tudi zelo osrečil svoje bližnje, saj boš pokazal, da imaš zanimanje predvsem za pripravo hrane in uporabo kuhinjskih pripomočkov, kar se bo poznalo tudi pri pomivanju posode. Prijatelji ti bodo kupili nov set pripomočkov za žar, ki jih boš spretno uporabil. Takrat boš tudi ugotovil, kakšen je tvoj značaj. Skoval boš tudi nova prijateljstva. Na obisk pridejo predvsem tisti, ki so po horoskopu devica, lev, vodnar in škorpion. Strelci bodo vate spuščali Amorjeve puščice, ampak te ne bodo zadele.

Rak (22. 6.–22. 7.)

Letošnje poletje se boš ponoči veliko zbuja. Nekaj ti ne bo dalo spanca. Tvoja radovednost bo zelo motila osebe, ki so bolj molčeče sorte. Devicam raje ne hodi veliko blizu, saj bi se znal vneti prepir. To poletje pa te bo vnelo miganje na nov poletni radijski hit, in sicer bo ples na to glasbo prinesel veliko novih prijateljev.

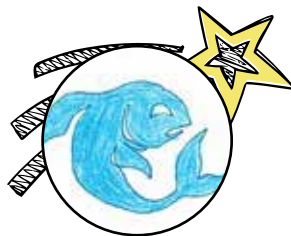
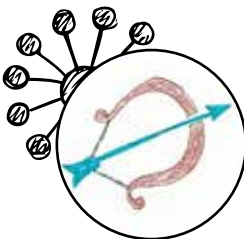
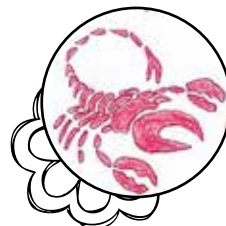
Lev (23. 7.–23. 8.)

V prihajajočih mesecih se boš veliko vozil z avtobusom in vanj boš vedno vstopal skozi zadnja vrata. Pompozno se boš oglašal na telefon, saj te bo nekdo, ki je strellec po horoskopu, klical skoraj vsak dan. To prijateljstvo bo zares postalo najboljšo. V ljubezni pa boš zelo sramežljiv. Imel boš kraljevi pridih, vedno boš imel občutek, da si več kot ostali.

Devica (24. 8.–22. 9.)

Počutil se boš, kot še nikoli – obžaluje. Za veliko stvari se bo opravičil. Postalo ti bo lažje. Takrat se bo počutje dvignilo na veliko višjo raven. Zabaval se bo s prijatelji, ki jih že dolgo nisi videl. Imel se boš »the best«. Mogoče boš celo zaplesal kakšen ples, ki si se ga naučil pri telovadbi.

Tehnica (23. 9.–23. 10.)

Počutil se boš osamljenega. Hitro boš dobil prijatelje, ampak jih boš tudi hitro izgubil. Samo ena oseba ti bo posvečala pozornost, pa še to čisto malo. Ampak ne obupaj! Po srečnem dogodku v trgovini se bo vse obrnilo, vsi te bodo občudovali, rad boš pomagal vsem. Tako si boš tudi pridobil nove prijatelje, ki bodo tudi tebi pomagali nekoč v stiski.

Škorpion (24. 10.–22. 11.)

Po slabem dejanju se boš počutil krivega, dokler se ne boš opravičil. Do takrat bodo pri tebi slabi dnevi. Ko pa se boš opravičil, bodo lepi dnevi nazaj! Nekje konec julija boš spoznal svojo pravo ljubezen in to bodo zate nepozabne počitnice. Ko boš prišel nazaj v šolo, bo veliko oseb želelo, da so tvoji prijatelji – sprejmi ta nova prijateljstva z nasmehom.

Strelec (23. 11.–21. 12.)

To poletje boš spoznal, da šport ni tako zapleten, kot si misliš. Seznanil se boš z novim športom, ki bo kot ustvarjen zate. Tukaj bo tudi veliko tvojih prijateljev. Pri tem boš užival in se kasneje tudi odločil, da boš postal profesionalni športnik. Tvoji starši in prijatelji te bodo k temu vedno spremljali in spodbujali. Vse to pa se bo zgodilo, če boš naredil vsaj dve dobri deli.

Kozorog (22. 12.–20. 1.)

Čakajo te naporni trije meseci. Za uspehe se bo treba zelo potruditi in to na vseh področjih. To poletje pazi na različne prehlade, saj ti imunski sistem lahko pade. Poskrbi, da ne boš vedno na prepihu, jej dovolj vitaminov in mineralov ter predvsem pazi, da boš izbral sezonsko prehrano v manjših količinah. Nenavadno te bo vleklo v hribe, zato si še pred hribovsko sezono pravočasno nabavi nove pohodne čevlje.

Vodnar (21. 1.–18. 2.)

V mesecu juliju ti ne bodo ravno cvetele rožice. Kakorkoli se boš trudil, ne bo vse tako, kot si želiš. Razen pri ljubezni. Ampak pogledaj, za vsakim dežjem posije sonce in že v naslednjem mesecu boš nagrajen za trud in potrpežljivost. Samo ne obupaj. Na krajši sprehod povabi kakšnega prijatelja, ki ga že dolgo časa nisi videl in avgust bo več kot primeren za opazovanje kometov na nočnem nebu.

Ribi (19. 2.–20. 3.)

No, pa so prišli tudi tvoji meseci. Ribe sodijo na morje. Vse ti bo šlo to poletje kot po maslu, tudi ljubezen. Vse bo, kot si si ti sam želel. Pazi pa, da ne zaspiš na uspehih – poletje je čas tudi za to, da prebereš kakšno knjigo in obiščeš knjižnico. S sabo povabi kakšnega bika po horoskopu, saj naj bi med vama preskočile iskric. Nauči se skuhati kakšno novo jed, saj ti bo to kuharsko znanje to poletje še kako prav prišlo!

Pripravile učenke 6. a

